

برآورد سیلاب حوضه آبریز با به کارگیری روش‌های تجربی کریگر، فولر و SCS

(مطالعه موردی: حوضه آبریز زرین گل استان گلستان)

معصومه بنی‌صفار

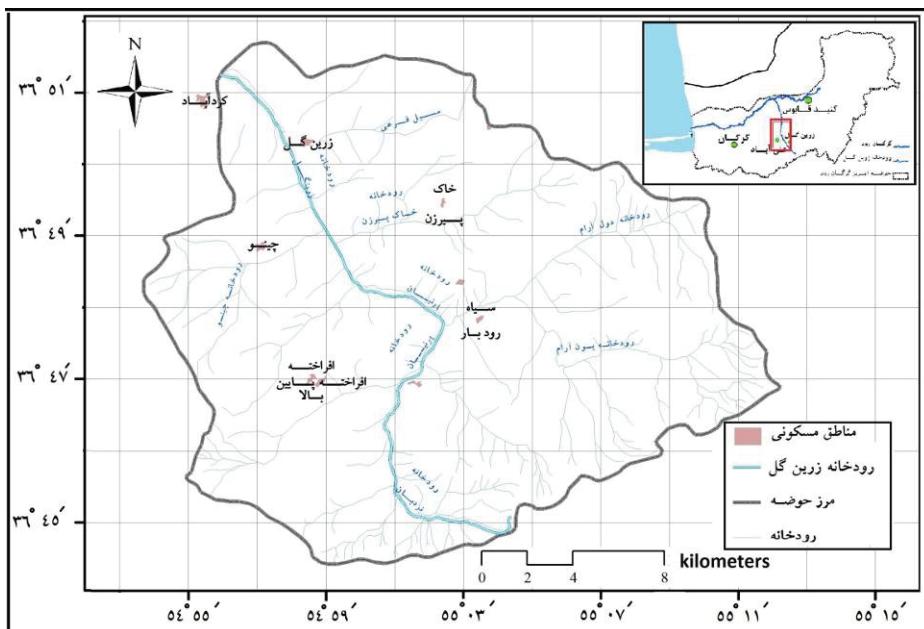
کارشناس ارشد رئومورفولوژی دانشگاه تهران، banisaffar@ut.ac.ir

مقدمه و منطقه مورد مطالعه

با افزایش قابل ملاحظه شدت و فراوانی رخدادهای سیل، نگرانی‌های جهانی در مورد افزایش مرگ و میر و ضررها اقتصادی ناشی از سیل افزایش یافته است (Sarhadi et al, 2008). به طوری که سیلاب تنها در آخرین دهه قرن بیستم، مرگ حدود صد هزار نفر را رقم زد و زندگی حدود ۱/۴ میلیارد نفر را تحت تاثیر قرارداد (Ezemonye and Emeribe, 2011). به منظور اجرای طرحهای تأمین آب، کنترل سیلاب، حفاظت از منابع آب و خاک و مهندسی رودخانه، بررسی سیلاب در حوضه‌های آبریز با هدف پیش‌بینی و برآورد میزان دبی حداکثر سیل و حجم جریان ناشی از آن حائز اهمیت فراوان است. تجزیه و تحلیل سیلاب در حوضه‌های آبریز و برآورد واقعی آن، تحمیل هزینه‌های ناشی از برآورد دست بالا یا رسکپذیری حاصل از برآوردهای دست پایین را کاهش می‌دهد (شرکت مهندسی مشاور پژوهاب، ۱۳۸۰) منطقه مورد مطالعه در بخش جنوبی استان گلستان، در شهرستان علی‌آباد کتول و در ضلع شرقی این شهر قرار دارد. حدود حوضه آبریز مطالعاتی به لحاظ مختصاتی به شرح جدول شماره یک می‌باشد و در شکل شماره یک موقعیت منطقه مورد مطالعه نشان داده شده است. حوضه آبریز زرین گل مساحتی معادل ۳۹۰ کیلومتر مربع داشته و طول شاخه اصلی آن حدود ۳۰ کیلومتر می‌باشد؛ رودخانه زرین-گل از کوه‌های سرخان، میلان و کوه ابر با حداکثر ارتفاع ۲۹۰۵ متر سرچشمه گرفته و با جهت عمومی جنوب شرقی- شمال غربی حرکت خود را شروع می‌کند (مهندسين مشاور صدر آب پویا، ۱۳۹۰). مشخصات فیزیوگرافی حوضه آبریز زرین گل محاسبه و در جدول دو آورده شده است.

جدول ۱. حدود منطقه مطالعاتی به لحاظ مختصاتی

سیستم مختصاتی	X		Y	
	From	To	From	To
UTM	۳۱۱۰۷۷	۳۳۸۸۴۳	۴۰۶۶۲۳۲	۴۰۸۸۱۳۰
Lat-Long	۵۴° ۵۳' ۱.۷" E	۵۵° ۱۱' ۴" E	۳۶° ۴۳' ۲۶.۵" N	۳۶° ۵۵' ۳" N
Zone In International Coordinate System				۴۰

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه و حوضه آبریز زرین گل

جدول ۲. مشخصات فیزیوگرافی حوضه آبریز زرین گل

نسبت گردی میلر	عرض مستطیل معادل	طول مستطیل معادل	ضریب فسرده‌گی گراویلوبوس	طول حوضه	(Km)	محیط (Km ²)	مساحت (Km ²)	رودخانه	حوضه آبریز
۰/۶۴	۱۲/۵	۳۱/۲	۱/۲۴	۳۰/۱	۸۷/۴	۳۹۰	زرین گل	زرین گل	زرین گل

مواد و روشها

جهت انجام این تحقیق از داده‌های مورفومتری حوضه (مستخرج از مدل رقومی ارتفاع DEM) داده‌های کاربری اراضی، زمین‌شناسی، داده‌های اقلیمی و هیدرولوژی حوضه استفاده شده است. مطمئن‌ترین روش جهت بررسی سیالاب یک منطقه، استفاده از آمار ثبت شده سیالاب در ایستگاه‌های هیدرومتری می‌باشد (مهندسين مشاور کنکاش عمران، ۱۳۸۷). به منظور انجام مطالعه حاضر ایستگاه هیدرومتری زرین گل انتخاب شده است. پارامتر هیدرولوژیکی سیالاب جزء پارامترهای می‌باشد که هرچه تعداد رویدادهای ثبت شده آن به تعداد بیشتری در اختیار باشد، نتایج حاصل از دقیق بالاتری برخوردار بوده و واقعیت سیالابی رودخانه را بهتر ترسیم می‌کند بنابراین دوره آماری ۴۶ ساله ۱۳۸۶-۱۳۴۵ لغایت به عنوان دوره شاخص آماری انتخاب گردید. بررسی طول دوره آماری ایستگاه هیدرومتری زرین گل نقایصی را در آمار حداکثر لحظه‌ای و حداقل روزانه نشان داد لذا داده‌های سیالاب در شرایط تکمیل شده به کار گرفته شد (جدول ۳).

جدول ۳. مقادیر دبی حداکثر روزانه و لحظه‌ای ایستگاه زرین گل پس از تکمیل آماری (متر مکعب بر ثانیه)

ایستگاه	میانگین	حداقل	حداکثر
زرین گل	Q d	۴۲	۴/۴۸
	Q p	۴۲	۴/۷۲

Q : حداکثر دبی روزانه و Q p : حداکثر دبی لحظه‌ای

به منظور محاسبه سیالاب با دوره برگشت‌های مختلف در این مطالعه از روش‌های تجربی: کریگر، فولر و SCS استفاده شده است. اغلب روش‌های تجربی که در بحث تخمین دبی‌های سیالابی با دوره بازگشت‌های مختلف به کار می‌روند، دارای ضرایب تجربی می‌باشند که قبل از استفاده نیاز به تعیین این ضرایب می‌باشد (علیزاده، ۱۳۸۱). با توجه به وجود ایستگاه هیدرومتری زرین گل در خروجی حوضه آبریز مطالعاتی، جهت واسنجی مدل‌های تجربی، این ایستگاه به عنوان ایستگاه مینا به کار گرفته شد.

۱-۱- مدل کریگر (Creager): یکی از فرمول‌هایی که بطور گسترده برای تعیین دبی حداکثر سیل در سطوح حوضه‌های آبریز بزرگ و کوچک مورد استفاده قرار گرفت است، فرمول کریگر می‌باشد که به صورت زیر بیان می‌شود (مهندوى، ۱۳۸۶):

$$Q = 46CA^{(0.3944 - 0.045)} \quad (1)$$

A : مساحت حوضه (مایل مربع)، Q : دبی حداکثر سیل (cfs) و C : ضریب حوضه

برای محاسبه سیالاب با استفاده از این روش، ابتدا مقدار ضریب C در دوره بازگشت‌های مختلف و با استفاده از آمار و اطلاعات ایستگاه هیدرومتری مینا (ایستگاه زرین گل) محاسبه شد (جدول ۴) و سپس مقادیر سیالاب با دوره برگشت‌های مختلف برآورد گردید.

جدول ۴. مقادیر ضریب C برای دوره برگشت‌های مختلف در روش کریگر

دوره برگشت (سال)	۵۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۰	۵	۲	ایستگاه زرین گل
۵/۵۷۶	۴/۲۰۰	۳/۳۴۱	۲/۶۰۴	۱/۹۹۷	۱/۳۳۶	۰/۹۲۸	۰/۴۷۹		

۲-۲- مدل فولر (Fuller): در برخی از فرمول‌های تجربی، جهت محاسبه دبی حداکثر سیل سعی شده که عامل تناوب نیز در نظر گرفته شود. فرمول فولر در زمرة این فرمولها محسوب می‌شود. فولر فرمول‌های خود را جهت رسیدن به دبی حداکثر سیل به شرح زیر بیان داشت (مهندوى، ۱۳۸۶):

$$Q_{\max} = Q_{pt} (1 + 2.66 A^{-0.3}) \quad (2)$$

$$Q_{pt} = CA^{0.8} (1 + 0.347T) \quad (3)$$

A : مساحت حوضه (کیلومترمربع) ، Q : حداکثر دبی لحظه‌ای سیل (مترمکعب بر ثانیه) ، T : دوره برگشت به سال

و C : ضریب ثابتی که مقدار آن بسته به شیب و پوشش حوضه بین ۰/۰۰۳ تا ۲/۸ تغییر می‌کند.

در این مورد نیز همانند روش کریگر مقادیر ضریب C براساس آمار ایستگاه زرین‌گل برآورد (جدول ۵) و سپس براساس روابط موجود، مقادیر حداکثر دبی سیلاب با دوره برگشت‌های مختلف محاسبه شد.

جدول ۵. مقادیر ضریب C برای دوره برگشت‌های مختلف در روش فولر

دوره برگشت (سال)	ایستگاه زرین‌گل	۰/۱۰۲	۰/۱۵۸	۰/۱۹۷	۰/۲۵۰	۰/۲۹۳	۰/۳۴۱	۰/۳۹۲	۰/۴۶۸
------------------	-----------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

۳-۲ - روش SCS : سازمان حفاظت خاک امریکا^{۴۱} برای بدست آوردن دبی سیل روش‌های ساده‌ای را پیشنهاد نموده است که در پژوهش‌های هیدرولوژیکی و زهکشی و جمع‌آوری آبهای سطحی بسیار کاربرد دارد. در این روش جهت محاسبه حداکثر دبی لحظه‌ای سیلاب از روابط زیر استفاده می‌شود (Reshma and et al, 2010) :

$$T_p = 0.6 T_c + \sqrt{T_o} \quad (4)$$

$$S = \frac{2540}{CN} - 25.4 \quad (5)$$

$$R = \frac{(P-0.25)^2}{P+0.25} \quad (6)$$

$$Q_p = \frac{0.0293 AR}{T_p} \quad (7)$$

در روابط بالا A مساحت حوضه (هکتار)، R مقدار رواناب سطحی (سانتی‌متر)، T_p زمان رسیدن به دبی پیک (ساعت)، S نگهداشت سطحی آب (سانتی‌متر)، T_c زمان تمرکز، CN شماره منحنی حوضه و P مقدار بارندگی در طول مدت بارش (سانتی‌متر) است. همانگونه که مشاهده می‌شود، تنها پارامتری که نیاز به تعیین شدن دارد، CN می‌باشد که براساس کالیبراسیون بسته آمده است. بهترین روش جهت تعیین مقدار CN برای هر منطقه، استفاده از داده‌های هیدرومتری واقع در آن منطقه و کالیبراسیون مدل می‌باشد (Gettha and et al, 2008). در این خصوص نیز همانند روش‌های کریگر و فولر، ایستگاه هیدرومتری زرین‌گل به عنوان ایستگاه مینا انتخاب و اقدام به کالیبراسیون مدل و تعیین شماره منحنی (CN) شد. جهت کالیبراسیون مدل، با توجه به مقادیر سیلاب که حاصل تحلیل آماری سیلاب در محل ایستگاه زرین‌گل می‌باشد و نیز بهره‌گیری از مقادیر بارش کوتاه‌مدت حوضه با دوره برگشت‌های مختلف، کالیبراسیون انجام گرفت (جدول ۶).

جدول ۶. مقادیر CN برای دوره برگشت‌های مختلف در روش SCS

دوره برگشت (سال)	ایستگاه زرین‌گل	۵۷	۵۱/۸	۴۹/۳	۴۸/۱	۴۶/۸	۴۵/۹	۴۵/۳	۴۴/۷
------------------	-----------------	----	------	------	------	------	------	------	------

یافته‌ها و بحث

در این مطالعه جهت محاسبه مقادیر سیلاب حوضه آبریز زرین‌گل، روش‌های کریگر، فولر و SCS به کارگرفته شده است. از میان این روشها دو روش اول مبتنی بر روابط ریاضی است که در آنها پارامترهای مساحت، ضریب منطقه‌ای و دوره بازگشت ملاک عمل می‌باشد. روش SCS وابسته به پارامترهایی از جمله زمان تمرکز، مساحت حوضه و میزان CN می‌باشد که چنانچه به درستی محاسبه و تخمین شود، نتایج حاصل از این روش می‌توانند قابل قبول باشد. بعد از انجام محاسبات، مقادیر دبی پیک سیلاب در دوره برگشت‌های مختلف با استفاده از روش‌های مذکور بسته آمد که نتایج آن در جدول شماره ۷ آورده شده است. با توجه به پارامترهای دخیل در هر روش، شرایط منطقه مورد مطالعه، نظرات کارشناسی حاصل از بازدیدهای میدانی و نتایج حاصل از روش‌های مختلف، روش SCS به عنوان بهترین روش محاسبه حداکثر دبی سیلابی در این مطالعه انتخاب گردید.

⁴¹ - Soil Conservation Service

جدول ۷. مقادیر دبی پیک سیلان در دروره برگشت‌های مختلف با استفاده از سه روش کریگر، فولر و SCS (متر مکعب بر ثانیه)

دوره برگشت (سال)								روش	آبریز
۵۰۰	۲۰۰	۱۰۰	۵۰	۲۵	۱۰	۵	۲		
۲۴۶/۴	۱۸۵/۶	۱۴۷/۶	۱۱۵	۸۸/۲	۵۹	۴۱	۲۱/۲	کریگر	
۲۵۲/۷	۱۹۰/۴	۱۵۱/۴	۱۱۸	۹۰/۵	۶۰/۶	۴۲/۱	۲۱/۷	فولر	
۲۴۴/۷	۱۸۲/۲	۱۴۲/۷	۱۱۰	۸۴/۱	۵۴/۴	۳۷	۱۷/۹	SCS	

نتیجه‌گیری

از آنجا که در طراحی، اجرا و نگهداری از سازه‌های هیدرولیکی پیش‌بینی دبی‌های سیلانی امری اجتناب‌ناپذیر است، لذا توصیه می‌شود با اهمیت دادن به این فاکتور مهم تا حدود زیادی از بروز خطرات، زیان‌ها و هزینه‌های احتمالی بکاهیم. با توجه به نتایج روش‌های کریگر، فولر و SCS در این تحقیق مشاهده می‌شود دبی برآورده سیلان درای قدرت نسبتاً زیادی می‌باشد بنابراین جهت جلوگیری از به وقوع پیوستن سیل در حوضه آبریز زرین‌گل انجام اقدامات آبخیزداری همچون ممنوعیت قطع درختان جنگلی و تبدیل زمینهای آن به مزارع کشاورزی و مهمتر از همه جلوگیری از اقدامات تخریبی (بهویژه برداشت بی‌رویه مصالح رودخانه‌ای از بستر رودخانه) که منجر به افزایش زمان تمرکز و دبی اوج سیلان می‌باشد لازم و ضروری است. انجام اقدامات گفته شده علاوه بر حفاظت از منابع طبیعی، موجب کاهش شدت جریان، زمان تمرکز و افزایش ضریب نفوذ و نگهداری در حوضه شده و دبی پیک سیلان شدیداً کاهش می‌یابد.

مراجع

- شرکت مهندسی مشاور پژوهاب، مطالعات مرحله دوم طرح قره سو- زرین‌گل و شبکه آبیاری و زهکشی، ۱۳۸۰.
- علیزاده، امین، اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات قدس رضوی، چاپ چهاردهم، ۱۳۸۱.
- مهدوی، محمد، هیدرولوژی کاربردی، جلد اول و دوم، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۶.
- مهندسین مشاور کنکاش عمران، مطالعات بهنگام سازی تلفیق مطالعات منابع آب حوضه آبریز رودخانه‌های قره سو- گرانرود، ۱۳۸۷.
- مهندسین مشاور صدرآب پویا، مطالعات تعیین حریم و بستر رودخانه زرین‌گل علی‌آباد کنول، جلد هفتم، ۱۳۹۰.
- Ezemonye, M.N. And C.N. Emeribe. **Flood Characteristics and management adaptations in parts of the Imo River system**. Journal of Environmental Studies and Management (2011) Vol. 4 No 3, 56-64.
- Geetha K. , Mishra S. K. , Eldho T. I. , Rastogi A. K., Pandey R. P. **SCS-CN-based Continuous Simulation Model for Hydrologic Forecasting**. Water Resour Manage (2008) 22:165–190 , DOI 10.1007/s11269-006-9149-5 15.
- Reshma T. , Sundara Kumar P., Ratna Kanth Babu M.J. , Sundara Kumar K.. **Simulation of runoff in watersheds using SCS – CN Muskingum – Gunge method's using Remote Sensing and Geographical Information Systems** , International Journal of Advanced Science and Technology (2010) , Vol. 25 16.
- Sarhadi, A., Soltani, S. and Modarres R. **Probabilistic flood inundation mapping of ungauged rivers: Linking GIS techniques and frequency analysis**. Journal of Hydrology, (2012) 458–459, 68–86.
- www.gsrw.ir

شناسنامه دار شدن لندفرم‌های ژئومورفیک به عنوان مرحله آغازین ژئونسرویشن با رویکرد علمی پژوهشی

^۱وجیهه قلیزاده،^۲علی اشرفی

^۱کارشناس ارشد ژئومورفولوژی، شرکت مهندسین مشاور پایش آبخوان پارس، vajihe_gholizade@yahoo.com
^۲کارشناس ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه پیام نور مشهد، alieshragli76@yahoo.com

۱- مقدمه و منطقه مورد مطالعه

همان طور که انواع گونه‌ها و ذخیره‌گاه‌های گیاهی و جانوری تقریباً در همه کشورهای جهان مورد شناسائی و تا حد امکان مورد حفاظت قرار می‌گیرند، انواع پدیده‌ها و اشكال سطح زمین نیز نیازمند این نوع شناسائی و حفاظت می‌باشند، اما این اقدامات تنها در موارد معده‌داری انجام شده که یکی از علل آن عدم شناخت کافی نسبت به این پدیده‌ها و اهمیت آنها در چرخه تکامل طبیعی سطح‌زمین می‌باشد. فرایندهای ژئومورفولوژیکی ایران و نتایج حاصل از آن یعنی لندفرم‌های ژئومورفیک نیز باید به صورت دقیق و یکپارچه در کل سرزمین ایران مورد شناسائی قرار گرفته و به صورت آرشیو کاملی از این لندفرم‌ها درآمده و در مجموعه‌ای علمی (مانند گروه جغرافیای وزارت علوم، تحقیقات، فناوری) نگهداری شوند. ضرورت چنین پژوهشی از آنجا احساس می‌شود که لندفرم‌های نادر و تیپیک موجود در ایران به واسطه برخی تصرفات غیرکارشناسی، دستخوش تغییر و تخریب قرار گرفته است و به این ترتیب یک پدیده‌ی گاه تا چند صد میلیون ساله به کلی از سطح زمین حذف می‌شود. حفاظت از میراث‌های زمین‌شناختی به عنوان یک وظیفه جهت ابقاء لندفرم‌ها چهت استفاده برای کاربری‌های علمی و آموزشی یک ضرورت است که در اولین مرحله آن نیاز به شناسائی کلیه لندفرم‌ها و ثبت سیستمی و شناسنامه‌دار کردن آنها احساس می‌گردد. منطقه مورد مطالعه می‌تواند شامل سرتاسر پهنه کشور ایران باشد که در مرحله آغازین با شناسائی لندفرم‌های شناخته شده و با اهمیت و یا در معرض تخریب آغاز شده و سپس بقیه لندفرم‌ها را تحت پوشش قرار دهد.

۲- مواد و روشها

این پژوهش به صورت مشاهدات میدانی و اخذ تصاویر از تعدادی از لندفرم‌های تهدید شده و در معرض تخریب انجام شده و جهت کسب اطلاعات بیشتر، مطالعات کتابخانه‌ای انجام شده است. سپس طراحی یک الگو برای شناسنامه دار شدن لندفرم‌ها و حریم پیشنهادی برای آنها مطرح شده و در مرحله اولیه به صورت یک مقاله ارائه گردیده است تا در مراحل بعدی با تأیید و حمایت وزارت محترم علوم، تحقیقات و فناوری به صورت یک طرح علمی وارد فاز اجرایی گردد.

۳- یافته‌ها و بحث

اشکال ژئومورفیک کشور به عنوان بخشی از منابع طبیعی علاوه بر اینکه سرمایه ملی بوده و دارای ارزش اقتصادی می‌باشد؛ همچنین به علت چشم‌انداز مطلوب می‌تواند به عنوان جاذبه توریستی هر سرزمینی مد نظر قرار گیرد. در مورد برخی از لندفرم‌ها به علت منحصر به فرد بودن و یا حساسیت بالای آنها نسبتی تخریب، باید از لحاظگردشگری و سایر بهره‌برداری‌ها از جمله معدنکاری، بیشتر مورد توجه و دقت نظر قرار گیرد تا از فرسایش غیرطبیعی و تخریب این منابع با ارزش خدادادی جلوگیری به عمل آید.

اصل ۴۵ و ۵۰ قانون اساسی دربار اهمیت حفاظت از منابع طبیعی مطرح گردیده است که براساس آنعالیتهای اقتصادی و غیرآن که با آلدگی محیط‌زیست یا تخریب غیرقابل جبران آن ملازمه پیداکند منمنع است. (منبع شماره ۲) به موجب ماده قانونی، دستگاه‌های کشوری نیازمند می‌توانند با رعایت قوانین مربوطه، نسبت به تشکیل یگان حفاظت برای اهداف انتظامی و حفاظتی خود اقدام کنند. (منبع شماره ۷)

۳- اهمیت حفاظت از لندفرم‌های ژئومورفیک

ژئوایرسیتی در ارتباط با بخش غیرزنده‌ی محیط طبیعی، شامل پدیده‌های زمین‌شناسی، لندفرم‌ها، فرایندها و خاک‌های است که دارای ارزش‌های بسیار زیادی هستند و مانند بیوایرسیتی نسبت به تغییراتی که در محیط صورت می‌گیرند، بسیار حساس هستند. ژئوایرسیتی یا تنوع پدیده‌های علوم زمین، به تنوع زمین‌شناسی (سنگ بستر) و ژئومورفولوژیکی (لندفرم) اشكال خاک، سیستم‌ها و فرایندها اشاره دارد. ژئونسرویشن‌مفهومیوسیتراز حفاظت میراث علوم‌زمین و یا حفاظت‌زنانه‌های طبیعی و زمین‌شناسی‌طبیعتدارد. چون اشكال میراث در شرایطی متفاوت از وضعیت کنونی شکل گرفته‌اند، هرگونه تغییر انسان‌ساخته، تأثیرات برگشت‌ناپذیری بر آنها خواهد داشت و تخریب چنین اشكالی به ازبین‌رفتن همیشگی آنها منجر خواهد شد. بخش متمایز و حساس ژئونسرویشن، به منظور حفاظت از ارزش‌های طبیعی و زیبایی‌شناسانه سنگ‌بستر، لندفرم‌ها و خاک، بیش از آن که به فکر حفظ بهره‌گیری از آنها توسط انسانها باشد، به دنبال رویکردهایی است تا مانع تخریب آنها شود و یا از میزان تخریب

بکاهد. منبع شماره ۶ غالب رئومورفولوژیست‌ها تلاش نموده‌اند شکل تغییر و تحول ناهمواری‌ها را دریک روند قابل‌پیش‌بینی تبیین‌کنند. پاره‌ای از سیستم‌هادر برای تغییرات‌اند که بعضی از تغییرات خود حساسیت فراوان نشان می‌دهند، به طوری که ایجاد تغییری ناچیز در شرایط اولیه آنها منجر به تحولات و تغییرات بزرگی در کل سیستم می‌شود. تعادل مفهومی است که گاهی با مفهوم پایداری در چشم‌اندازهای رئومورفولوژیک همراه و قریب بوده، به طوری که پایداری در چشم‌انداز خود انعکاسی از وجود نوعی تعادل بین فرم و فرایند تلقی شده است. (منبع شماره ۳)

۳-۲- هدف از شناسنامه‌دار کردن لندفرم‌ها

جدول شماره ۱: اهداف زئوکنسرویشن برای عناصر هشت‌گانه تنوع زیستی

ردیف	طبقه	شرايط	اهداف مدیریت زئوکنسرویشن
۱	سنگ و صخره	کمیاب	حفظ یکپارچگی رخنمون و انتقال نمونه‌ها برای نگهداری
		عادی	حفظ رخنمون و تشویق مسئولان در جمع اوری و نگهداری آنها
۲	کانی	کمیاب	حفظ یکپارچگی رخنمون‌ها و انتقال نمونه‌ها برای نگهداری
		عادی	حفظ رخنمون و تشویق مسئولان در جمع اوری و نگهداری آنها
۳	سنگواره	کمیاب	در جاهایی که امکان‌پذیر است فسیل‌ها در مکان خود حفظ شوند در غیر اینصورت برای نگهداری جایجا شوند
		عادی	تشویق مسئولان برای جمع اوری و نگهداری آنها
۴	لندفرم‌ها	-	حفظ یکپارچگی لندفرم‌ها و احیاء آنها بر اساس اعتبارشان
۵	چشم‌انداز	-	حفظ توبوگرافی رخنمون سنگها و فرایندهای فعلی چشم‌اندازها و احیا آنها بر اساس اعتبارشان
۶	فرایندها	-	حفظ و اعاده یکپارچگی فرایند
۷	خاک‌ها	-	حفظ کیفیت، کمیت و عملکرد خاک
۸	سایر منابع زمینی	-	تشویق استفاده پایدار و ارزشمند که زمینه‌های تاریخی و جدید دارند

با تغییر ۲۰۰۵ Gray مأخذ: منبع شماره ۶ (با اقتباس از

۳-۳- نمونه‌هایی از بهره‌برداری‌های غیراصولی و تخریب چشم‌انداز

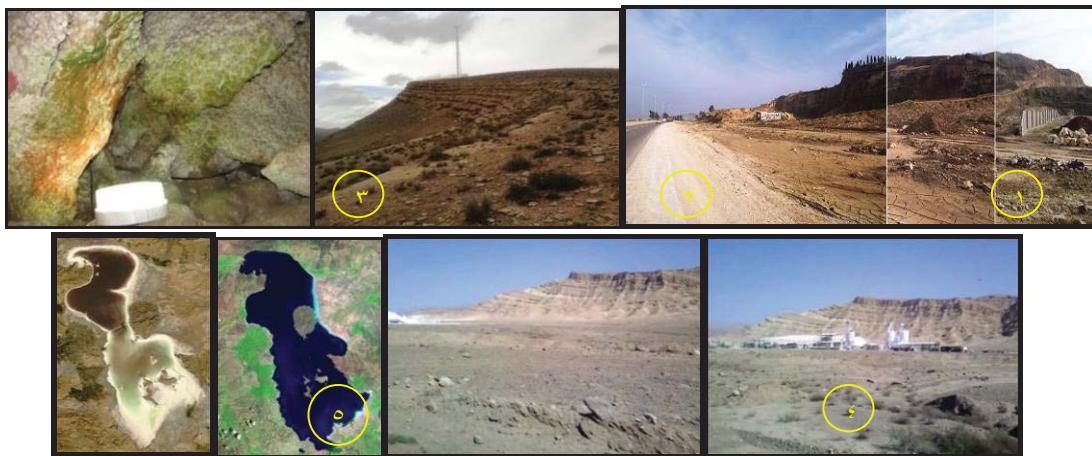
۱. اعضای اتحادیه بین‌المللی غارنوردی، وضعیت غارهای ایران را از نظر زیست محیطی نامناسب و نامطلوب عنوان کرده‌اند. (منبع شماره ۴) بهره‌برداری بیش از توان غارها، حضور بیش از حد گردشگران و گاه‌آسیبرساندن به اشکال غاری و فضاسازی‌ها و نورپردازی‌های ساخته دست بشر، که نمونه‌ای از آن مربوط به غار کتله خور زنجان که محيط رشد جلبک‌ها را فراهم آورده است (تصویر شماره ۱) نشان دهنده این نوع آسیب رسانی به غارها می‌باشد و باعث افزایش روند تخریب در این فضاهای (اعم از آبی و خشک) شده و آن را دچار تغییرات برگشت‌ناپذیر می‌سازد. در این مورد، به علت حساسیت زیاد این نواحی باید محافظت از غارها به صورت ویژه انجام شود.

۲. شبه کواستا در مسیر مشهد-باغچه که به علت ارتفاع زیاد به عنوان ایستگاه نصب دکل مورد استفاده قرار گرفته است. این امر تنها به بحث زیبائی‌شناسی محدود نشده، و برای این کار (و موارد مشابه) جاده‌های دسترسی نیز احداث می‌شود که کاملاً لندفرم را مورد تعرض قرارداده و علاوه بر حذف چشم‌انداز رئومورفیک، در درازمدت موجب فرسایش سریع آن منطقه می‌گردد. (تصویر شماره ۲)

۳. میزان فرسایش خاک‌وتخریب در کوه‌های ایران در مقایسه با دیگر کشورهای فوق العاده زیاد است. به همین دلیل این نواحی نیازمند توجه بیشتر و حفاظت اصولی تر هستند. (منبع شماره ۱) به عنوان مثال در حد فاصل شهرستان بهشهر-نکا معدنکاوی (آن هم به صورت معادن روباز) در محدوده دریاچه‌های این منطقه، علاوه بر اینکه این پدیده‌های نادر را به کلی تخریب و باعث حذف لندفرم گردیده‌اند، مانند زخمی بر پیکر ارتفاعات زیبای این نواحی، چشم‌اندازی بسیار دلخراش (البته از دید دوستداران طبیعت و نه از دید بهره‌برداران) ایجاد نموده است. (تصویر شماره ۳) بهتر است بهره‌برداری از معادن به صورت روباز در مناطق تیپ رئومورفیک ممنوع گردد.

۴. احداث پل با هدف گردشگری و تسهیل عبور و مرور بر روی دریاچه ارومیه (با حذف حالت چرخشی جریان آب و از بین بردن اکوسيستم آب‌بیان نادر این دریاچه) در عمل تسریع کننده نابودی این دریاچه شده و علاوه بر آن دستکاری در شبکه‌های زهکشی این حوضه با احداث سدهای بالادست با سرعتی باورنکردنی باعث به هم تغییرات ایجاد می‌کند. اینکه این دریاچه می‌گردد است و احتمال اینکه این دریاچه بتواند مجدد خود را به تعادل جدید برساند بسیار ضعیف است. (تصویر شماره ۴)

۵. علاوه بر معدنکاوی، احداث صنایع سنگ و کارخانجات در مجاورت لندفرم‌ها باعث ایجاد چشم‌اندازی نامطلوب در آن ناحیه می‌گردد که همچنین به علت ایجاد مانع در برابر پدیده‌های هایچ‌جویی، یا فعالیت‌های بشری باعث افزایش سرعت فرسایش در لندفرم می‌گردد. یک نمونه از این تغییر چشم‌اندازهای مربوط به محدوده محور مواصلاتی مشهد-نیشابور در تصویر شماره ۵ نمایش داده شده است.

تصویر شماره ۱: نورهای مصنوعی و رشد جلبک داخل غار کتله خور زنجان (مرداد ۱۳۸۹)

تصویر شماره ۲: نصب دکل و تخریب چشم انداز شبه کواستا در مسیر مشهد-باغچه (اردیبهشت ۱۳۸۹)

تصویر شماره ۳: معدنکاوی در فالزهای محدوده بهشهر-نکا (در منطقه رستمکلا) - (بهمن ۱۳۹۲)

تصویر شماره ۴: سرعت خشک شدن دریاچه ارومیه در سالهای اخیر (اینترنت- ۱۳۹۲)

تصویر شماره ۵: احداث کارخانه در مجاورت لندفرم و تغییر چشم انداز محور مشهد-نیشابور (تابستان ۱۳۸۹)

۴-۳- تعریف الگوی کدگذاری لندفرمها

اولین قدم برای ژئوکنسرویشن؛ شناسایی، و شناسه‌دارکردن لندفرمها می‌باشد. این کار مستلزم مشارکت یک تیم متشكل از متخصصین ژئومورفولوژی و یک برنامه‌ریزی دقیق مبنی بر استانداردهای علمی می‌باشد. مراحل ابتدائی انجام کار می‌تواند بدین صورت تعریف گردد:

۱. شناسایی و لیست‌برداری از تمام لندفرم‌های شناخته شده ایران به تفکیک حوزه عملیاتی مثل لندفرم‌های جریانی، ساحلی، بادی، دامنه‌ای، یخچالی و... با استفاده از منابع تحقیقاتی و تالیفات موجود، عکس‌های هوایی، تصاویر ماهواره‌ای و سایر منابع
۲. شناسایی و لیست‌برداری از لندفرم‌های نادر و تراز اول جهانی که در این سرزمین واقع می‌باشند هرمهای ماسه‌ای و...
۳. شناسایی و لیست‌برداری لندفرم‌های در آستانه تخریب به علت فعالیت‌ها و تصرفات انسانی در مجاورت این لندفرم‌ها.
۴. برنامه‌نویسی سیستم کدینگ جهت تعریف شناسه برای هر یک از پدیده‌های شناسایی شده (بند ۳-۳)
۵. تعریف استانداردهای لازم برای تعیین حریم مناسب هر یک از پدیده‌ها با توجه به ۱. ابعاد لندفرم ۲. فعال یا غیرفعال بودن لندفرم ۳. متحرک یا غیرمتحرک بودن لندفرم ۴. حساسیت و نادر بودن پدیده و...

۶. ارائه لیست پدیده‌ها به همراه شناسه و مشخصات لندفرم‌ها به همراه استانداردهای تعیین حریم به وزارت علوم، تحقیقات، فن آوری جهت تدوین آئین‌نامه یا دستورالعمل حفاظت از پدیده‌های مذکور با هماهنگی ادارات منابع طبیعی و سایر ادارات مرتبط

۷. معرفی پدیده‌های تأیید شده (در مرحله اول) توسط وزارت علوم به دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی داخلی و خارجی به عنوان سایتها

علمی و آزمایشگاه جغرافیا (با در اختیار داشتن مالکیت معنوی آن توسط یک مجموعه علمی، مانند انجمن ژئومورفولوژی)

۴-۵- سیستم کدینگ خودکار

با توجه به بند ۴، سیستمکدینگ لندفرم‌ها باید به گونه‌ای برنامه‌نویسی شود که با دادن مشخصات لندفرم به سیستم یا نرم‌افزار، به طور اتوماتیک یک کد غیرتکراری و منحصر به همان پدیده ارائه شود. برای این کار لندفرم‌ها را می‌توان بر اساس فرایندشان بهچند گروه اصلیدامنه‌ای، جریانی، بادی و ... تقسیم نمود و اولین عدد از یک شناسه فرضاً ۱ رقمی برای لندفرم ثبت نمود.(جدول شماره ۲) در مرحله دوم نحوه تشکیل لندفرم با اعداد کاوشی ۱ یا تراکمی ۲ مشخص شده و سپس نوع لندفرم به صورت اعداد ۲ رقمی از ۰۰ تا ۹۹ مشخص گردیده و نهایتاً از لحاظ تقسیمات سیاسی، موقعیت قرارگیری پدیده در استان مورد نظر از ۱۰۰ تا ۳۱ مشخص می‌شود یک شناسه ۱۰ رقمی به لندفرم تعلق خواهد گرفت.(جدول شماره ۳) سایر مشخصات لندفرم و اطلاعات تکمیلی و توضیحات، در یک فیلد اطلاعات توصیفی وارد می‌گردد.(جدول شماره ۴) کلیه این اطلاعات می‌باشد در سیستم جامعی ثبت شود و از طریق سازمان‌های مرتبط قابل رهگیری باشد تا در مواردی که این لندفرم‌ها و حریم آن‌ها، جهت کاربری‌های مختلف مثل معدنکاوی و ... به اشخاص حقیقی و حقوقی واگذار می‌شود با این کد شناسایی جزء مستثنیات قلمداد شده و از تصرفات و تغییر کاربری آنها ممانعت به عمل آید.

جدول شماره ۲: تقسیمات اصلی و فرعی فرایندهای زئومورفیک و لندرم های حاصله*

		1 جزیانی	2 ساحلی	انواع فرایندها
1 یاردانگ	کاوشی	3 بادی		
2 کلوت	کلوتک	2 تراکمی		
3				
		4 دامنه ای		
		5 پیچالی		

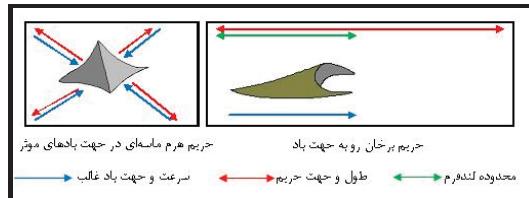
جدول شماره ۳: نحوه کددی به هر لندرم*

فرایند	نحوه تشکیل	نوع لندرم	استان	شماره سریال پدیده	کد شناسائی
بادی	کاوشی	کلوتک	خراسان جنوبی	۰۱۳۷	۳۱۰۳۰۹-۰۱۳۷
۳	۱	۰۳	۰۹		

جدول شماره ۴: فیلد اطلاعات توصیفی مورد نیاز هر لندرم*

کد شناسائی	موقعیت چهارگانه ای					مساحت ارتفاع	مساحت ارتفاع	وضعیت تهدید	تعیین مورد نیاز	تاریخ ثبت حریم	سایر موارد
	استان	شهر/روستا	موقعیت طبیعی	طول شرقی عرض شمالی	فعال/غیرفعال						
۳۱۰۳۰۹-۰۱۳۷	خراسان جنوبی	بیرجند	حوضه انتهائی رود شور	شمال	حریم برخان رو به جهت باد						

*کلیه ارقام و تقسیم‌بندی‌ها فرضی بوده و به عنوان مثال مطرح شده است.

تصویر شماره ۶: طرح شماتیک از محدوده حریم برخان و هرم ماسه‌ای

۴- نتیجه‌گیری

عدم آشنائی با لندرم‌ها و اهمیت آنها باعث گردیده است که از لحاظ حفاظت نیز توجه کمتری به آنها شده و به صورت روز افزون در معرض تخریب و تهدید قرار بگیرند. تخریب این لندرم‌ها به عنوان منابع طبیعی علاوه بر اینکه آسیب‌های جدی اقتصادی را ایجاد می‌کند، منجر به تخریب میراث علمی بسیار عظیمی می‌گردد که به هیچ وجه قابل برگشت نخواهد بود. حفاظت از این لندرم‌ها به یک مدیریت دقیق همراه با برنامه‌ریزی اصولی نیازمند است که مبتنی بر روش‌های استاندارد علمی بوده و با استاندارهای جهانی مطابقت داشته باشد. انتظار می‌رود پس از شناسانه‌دار شدن لندرم‌های زئومورفیک ایران، روند حفاظتی مذکور در مورد فرم‌ها و فرایندها به بهترین طریق به عمل آید. در ادامه پیشنهاداتی در این زمینه ارائه گردیده است: ۱. بررسی و اصلاح قوانین موجود مربوط به بهره‌برداری از منابع طبیعی و رویکرد حفاظت از لندرم‌ها ۲. تشكیل و تقویت گروههای حامی سلامت لندرم‌ها با حضور افراد متخصص در این داشت ۳. نظرارت همه جانبه و برخورد قاطع با متخلفین و متداشتوانین به حریم‌های مورد حفاظت ۴. اقدامات فرهنگی مداوم و مؤثر جهت تغییر دیدگاه نسبت به لندرم‌ها با معرفی ژئوسایتها و زئوپارک‌ها ۵. استقلال لندرم‌ها از سایر منابع طبیعی از لحاظ حفاظت جهت تخصصی شدن فعالیت‌های علمی و احرائی ۶. محدود و در موارد خاص ممنوع شدن واگذاری منابع طبیعی دارای لندرم‌های تیپیک و ارزشمندو در پایان: تمام این لندرم‌ها زیر نظر وزارت علوم، تحقیقات و فناوری تحت عنوان آزمایشگاه جغرافیا (یا زئومورفولوژی) قرار گرفته و از لحاظ حقوقی با آن مانند یک دانشگاه برخوردار شود. امید است با شناسانه‌دار شدن لندرم‌ها که سند هویت و ارزشمندی آنها خواهد بود، و تعیین حریم متناسب هر لندرم، مقدمات حفاظت بهتر و بیشتر از این منابع خدادادی در آینده ای نزدیک فراهم گردد.

۵- مراجع

- [۱] بختیاری، شهرناز، کوههای آسیب‌پذیر ترین اکوسیستم‌های جهان،
- [۲] جعفری، محمد، اهمیت حفاظت از منابع طبیعی، نشریه مدت، شماره ۴۰، صص ۱-۶، ۱۵/۱/۸۲
- [۳] رامشت، محمدحسین نظریه کیاس در زئومورفولوژی، نشریه جغرافیا و توسعه، شماره ۱۲/۵/۸۷
- [۴] سلطان زاده، حسین، وضعیت غارهای ایران نابسامان است: نشریه همشهری ۱۲/۵/۸۷
- [۵] محمودی، فرج‌الله، زئومورفولوژی دینامیک، چاپ چهارم، تهران، انتشارات دانشگاه پیام نور، ۱۳۸۰
- [۶] نشریه رشد آموزش جغرافی، گوناگونی زمین پدیده‌ها و حفاظت از آن‌ها، شماره ۸۹
- [۷] نشریه سیاست روز، بگان حفاظت و نقش حساس آن در حفاظت از محیط زیست و منابع طبیعی، ۲۱/۱۲/۸۷
- [۸] نشریه همشهری، تکه‌های پراکنده سرزمین مادری، حفاظت از منابع طبیعی، ترجمه همتی، زینت، ۲۶/۲/۸۶

نقش تغییرات اقلیمی بر تخریب آبسنگ های مرجانی جزیره کیش و پدیده سفید شدگی آن

سامانه حسن پور^۱، هیوا علمی زاده^{۲*}

۱- دانشجوی کارشناسی محیط زیست، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، hasanpour_samane@yahoo.com

۲- استادیار دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، heeva_1035@yahoo.com

مقدمه و منطقه مورد مطالعه

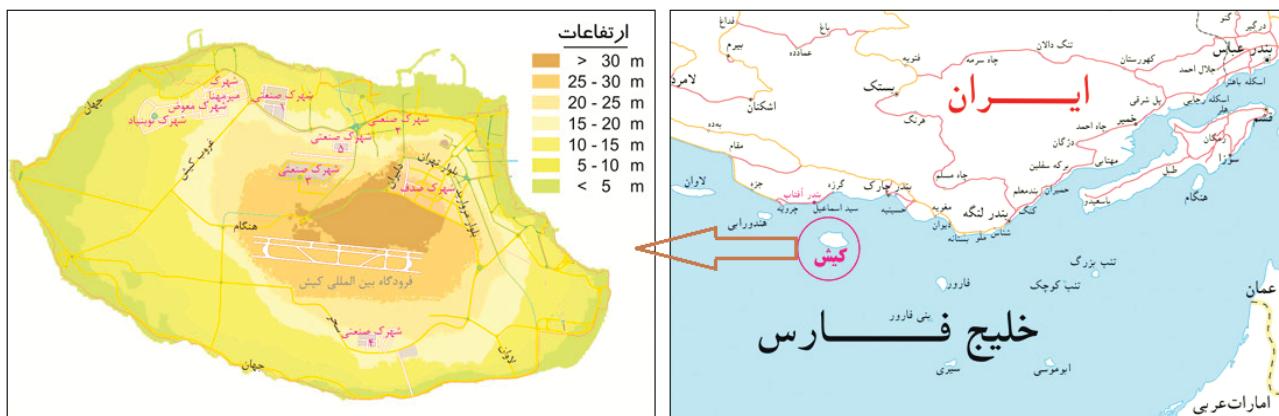
آبسنگ های مرجانی^{۴۲} به عنوان جنگل های پر باران استوایی اقیانوس ها مشهور می باشند که در وسعتی محدود، دارای بالاترین تنوع زیستی در بین اکوسیستم های دریایی هستند. اگرچه آبسنگ های مرجانی کمتر از ۲ درصد بستر اقیانوس ها را در بر می گیرند با این حال در حدود ۲۵ درصد از کل گونه ای دریایی را در خود جای داده اند و از این جهت یکی از پیچیده ترین اکوسیستم های جهان محسوب می گردند. علاوه بر این بخش زیادی از سواحل دریاهای گرمسیری را حفاظت نموده و در گردشگری، پزشکی، ارزش های میراث فرهنگی و اکولوژیک دارای اهمیت فراوان می باشند(ولوی، ۱۳۸۸). با این وجود، بر اثر تغییرات اقلیمی وضعیت آبسنگ های مرجانی در بسیاری از نقاط جهان به نقطه بحرانی رسیده است. بر اساس آخرین برآوردهای صورت گرفته توسط GCRMN^{۴۳} در شرایط حاضر ۱۹ درصد از مناطق مرجانی جهان از بین رفتہ و ۱۵ درصد نیز بطور شدیدی تخریب شده و پیش بینی می گردد که در ۱۰ تا ۲۰ سال آینده از بین بروند(نزهت، ۱۳۸۴). اگرچه در دو دهه اخیر پدیده سفید شدگی ناشی از افزایش دمای آب دریاها باعث مرگ و میر وسیع مرجان ها در سطح جهان گردیده، با این حال تا قبل از مرگ و میرهای وسیع ناشی از استرس حرارتی مربوط به بالا رفتن دمای آب اقیانوس ها در سطح جهانی بخش اعظم خسارت وارد به آبسنگ های مرجانی ناشی از استرس های حاصل از فعالیت های انسانی بوده است(ولوی، ۱۳۸۸). با توجه به اهمیت آبسنگ های مرجانی در سطح جهانی و خطرات جدی که این اکوسیستم های با اهمیت را تهدید می نماید، برنامه های متعددی کنترل و پایش آن ها در سطوح ملی، منطقه ای و جهانی تهییه و اجرا گردیده است. در همین راستا نیز برنامه جهانی پایش آبسنگ های مرجانی موسم به ریف چک در سال ۱۹۹۶ بنیان گذاری گردیده است.

جزیره کیش با ۹۰۴۵۷ کیلومتر مربع مساحت، بین مختصات جغرافیایی ۵۳ درجه و ۵۴ درجه و ۴ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ و ۲۶ درجه و ۲۹ دقیقه تا ۲۶ درجه و ۳۵ دقیقه عرض شمالی واقع شده است. طول این جزیره ۱۵ کیلومتر در محور شرقی-غربی و پهنهای آن ۷ کیلومتر در محور شمالی-جنوبی و تقریباً بیضی شکل است. ارتفاع نسبی جزیره از سطح دریا حدود ۳۲ متر است و مرتفع ترین قسمت آن که در شرق جزیره واقع است، ۴۵ متر از سطح دریا ارتفاع دارد(شکل ۱). این جزیره پس از تشکیل، هزار گاهی با تغییر سطح آب خلیج فارس و بالا آمدن آن در عمق کمی از آب فرو می رفت. گرمای نسبی این زمان ها، کمی عمق آب، نور فراوان و دیگر شرایط زیست محیطی مساعد، مناسب ترین بستر را برای رشد مرجان ها، آبزیان و آبسنگ ها، صدف ها و دیگر جانوران و آبزیان (بر سطح جزیره فرورفتہ در آب) ایجاد می کرد و به مرور به صورت قشری فشرده از بقایای پوسته آهکی آن ها به صورت سنگ های آهکی مرجانی بر سطح جزیره غرقه در آب بوجود می آورد(احمدیان، ۱۳۸۹). آبهای ساحلی جزیره کیش با دارا بودن ۲۱ گونه مرجان آبسنگ ساز، ۹ گونه مرجان نرم از جمله مناطق حساس بوم شناختی در خلیج فارس به شمار می رود. متسافانه در خلال سال های گذشته بخش اعظمی از تنوع زیستی موجود در این منطقه به ویژه آبسنگ های مرجانی در اثر فعالیت های مخرب انسانی(صیادی، گرمایش زمین، غواصی و...) و طبیعی (تغذیه توسط ستاره دریایی، طوفان ها و...) از بین رفتہ است که نیازمند توجه و فعالیت های جدی تر در جهت بازسازی و احیا است(موسوی، ۱۳۹۰). پوشش مرجانی حاشیه جزیره کیش در طی ۲۰ سال گذشته صدمات زیادی را متتحمل گردیده، بطوریکه در بسیاری از قسمت ها فاقد پوشش و در سایر مناطق نیز دارای کمتر از ۱۰ درصد پوشش مرجان زنده بوده است. متراکم ترین پوشش مرجانی زنده حاشیه این جزیره به میزان ۳۱ تا ۵۰ درصد در بخش جنوب شرقی مشاهده گردید. پوشش مرجانی مرده حاشیه این جزیره به خصوص در مناطق غربی و جنوب غربی آن عمدها بین ۱۱ تا ۳۰ درصد بود و در پاره ای از موارد به ۳۱ تا ۵۰ درصد و بالاتر نیز می رسید(ولوی، ۱۳۸۸). طبق تخمین گزارش شده در شبکه پایشگر آبسنگ های مرجانی جهانی در سال ۲۰۰۴ وسعت آبسنگ های مرجانی جزیره

⁴² Coral Reefs

^{۴۳} شبکه پایشگر آبسنگ های مرجانی جهانی

کیش ۶۲ هکتار (معادل ۰/۶۲ کیلومتر مربع) برآورد شده است. براساس گزارش همین شبکه در سال ۱۹۹۹، ۳۰ درصد مرجان‌های آب‌های کم عمق اطراف جزیره کیش در اثر پدیده سفیدشدن از بین رفتند. اگرچه در سال ۲۰۰۱ هیچ سفیدشدنی در این جزیره مشاهده نشده است، ولی در سال ۲۰۰۲ یک سفیدشدنی مختصر در حدود یک درصد در قسمت مرجان‌های کم عمق بوجود آمد و این مقدار را از بین برده است. جزیره کیش از نظر محیط زیست طبیعی، یکی از بکرترین مناطق خلیج فارس بوده و می‌توان گفت که آبسنگ‌های مرجانی شرق جزیره کیش از غنی‌ترین و زیباترین مناطق و مساعدترین سایتهای غواصی در کشورمان را در برگرفته است. غواصی در سواحل کیش به دلیل مرجانی بودن جزیره و شفافیت آب دریا که امکان تماشای انواع آبزیان زیبا و منحصر به فرد این منطقه را میسر می‌سازد، جاذبه فراوانی برای گردشگران دارد (احمدیان، ۱۳۸۹).

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی جزیره کیش در جنوب ایران

مواد و روشها

برای شناسایی هر پدیده ای لازم است که اجزای تشکیل دهنده سیستمی که آن به وجود آمده شناسایی گردد. لذا در این بررسی، مطالعات در سه مرحله کتابخانه‌ای، مطالعات میدانی و تجزیه و تحلیل یافته‌ها به انجام رسید و برای تعیین یافته‌ها از روش استقرایی و گاهی نیز از روش قیاسی استفاده شده است. در جهت پیشبرد تحقیق مورد نظر اطلاعات آماری و اسناد و مدارک جغرافیایی مورد بررسی قرار گرفته است. در ادامه به بررسی اثر تغییرات اقلیمی بر پدیده سفید شدنی که منجر به تخریب و فرسایش در جزیره کیش شده است و روند تکامل و تحول جزیره مرجانی کیش اقدام شده و نتایج حاصله تجزیه و تحلیل گردیده اند.

یافته‌ها و بحث

پدیده سفید شدنی طی دو دهه اخیر، چندین بار به طور اساسی در سرتاسر جهان اتفاق افتاده است. این پدیده با درجه حرارت غیر طبیعی و تغییر شوری آبهای اقیانوس‌های گرم‌سیری ارتباط دارد و برای اولین بار در سال ۱۸۷۰ گزارش شده است (نژهت، ۱۳۸۴). پدیده سفیدشدنی مرجانها^{۴۴} در واقع پاسخی به شرایط محیطی آنها می‌باشد و در اثر تغییرات استرس‌های فیزیکی (تغییرات دما، نور و شوری) و یا شیمیایی (مسومومیت و مواد سمی ضد مرجان‌ها) در محیط رخ می‌دهد و منجر به تخریب و فرسایش مرجان‌ها می‌شود. سفید شدن حرارتی هنگامی اتفاق می‌افتد که مرجان در معرض دمای طولانی بالای نرمال (یا پایین نرمال) قرار بگیرد که باعث می‌شود انرژی اضافی به مرجان وارد کند و زیست‌توده کاهش می‌یابد (James, 2008). تغییرات شدید حرارتی، از جمله گرم شدن بیش از حد آب دریا از جمله عواملی است که باعث ایجاد محیطی استرس زا برای میزان و همزیست تک سلولی اش می‌شود. در این حالت امکان جدا شدن زوگرانتلای مرجانها که منجر به پدیده سفید شدنی و مرگ میزان می‌گردد وجود دارد. آبسنگ‌های مرجانی جزیره کیش به دلیل قرار گیری در عرضهای جغرافیایی بالا تحت تأثیر درجه حرارت زیاد شوری و کدورت هستند به طوریکه طی سالهای ۱۹۹۶-۱۹۹۸ پس از بروز پدیده ای نینوی جهانی در معرض سفید شدنی شدیدی قرار گرفتند (کریمی، ۱۳۸۹). ارتباط بین افزایش سطوح دی‌اکسید کربن، افزایش دمای اقیانوس و واکنش‌های زیستی مرجان‌ها مشهود است و یک اصل اساسی برای پیش‌بینی‌های آینده را فراهم می‌کند. اثرات شناخته شده CO₂ جوی روی اسید سازی اقیانوس، اثرات طولانی و عمیقاً مضر روی آبسنگ‌ها خواهد داشت، همچنین روی دیگر ارگانیسم‌ها که اسکلت‌های آهکی شامل مولکول‌های کلسیت را تولید می‌کند نیز تأثیر دارد. آبسنگ‌های مرجانی

^{۴۴} Coral Bleaching

بیشترین اکوسیستم های چند زیستی اقیانوس هستند که حدود یک سوم همه گونه های دریایی را پرورش می دهند. غلظت های کربن دی اکسید اکنون با سرعت بی سابقه افزایش می یابد و نزدیک ppm 387 C می باشد، سطحی که روی زمین برای بیش از ۲۰ میلیون سال تجربه نشده است. همراه با پخش گازهای گلخانه ای، بسیاری از جنبه های تغییرات آب و هوا به خصوص مربوط به مرجان ها بالا هستند یا از برآوردهای قبلی است. همراه با IPCC فراتر می روند. این موضوع به معنی آن است که آبسنگ های مرجانی به مرحله ای وارد شده که در آن بقای آینده در وضعیت خیلی خطیری است (Crabbe, 2009). تعداد و شدت وقایع سفید شدن مرجان یک علامت زیستی برای پیامدهای تغییر آب و هوای جهانی روی صخره های مرجانی است که در سرتاسر دنیا اتفاق می افتد و پیش بینی می شود که ادامه داشته باشد. اگر روند کوتاهی باقی بماند به عنوان واکنشی به فشار زیست محیطی که منجر به یک سری از واکنش های سلولی که منجر به دفع زوگزانتلای همزیست از بافت مرجان میزان تعريف می شود و باعث رنگ پریدگی و سفید شدن مرجان تحت تأثیر می شود. در حالیکه فشار حرارتی به عنوان دلیل اصلی سفید شدن مرجان ها دیده می شود، عوامل دیگر زیست محیطی، شامل آنهایی که تحت تأثیر اثرات انسانی هستند می توانند به صورت همکاری با کاهش مؤثر دمای آستانه که در آن سفید شدن مرجان اتفاق می افتد عمل کند. عامل اصلی غیر زنده که تأثیر مهمی بر شدت سفید شدگی مرجان ها دارد تابش خورشیدی مرئی و مأموراء بنفس است (Lesser, 2004). سفید شدگی مرجانها تحت تأثیر میزان وسیعی از محرك های خارجی می باشد که وقتی میزان آن از حد نرمال فراتر رود استرس زا می شوند. امروزه همزیستی زوگزانتلای و مرجان در معرض خطر ناشی از فعالیت های بشری و تغییر آب و هوای جهانی می باشد. آلودگی های شیمیایی، افزایش فرابنفش، یا میزان نور، ماهی گیری و تغییر ساختار غذایی، آلودگی ناشی از نوتریت ها و آلودگی باکتریایی استرس هایی می باشند که ناشی از فعالیت های بشری بوده و بر روی ثبات همزیستی زوگزانتلای و مرجان موثر می باشند. افزایش دمای سطحی آب در مناطق حاره بی شک اکوسیستم های مرجانی را تحت تأثیر قرار می دهد. افزایش درجه حرارت به طور غیرطبیعی، مهم ترین علت پدیده سفیدشدنگی می باشد و همین عامل ۱۶٪ مرجانها را در سال ۱۹۹۸ در سرتاسر جهان از بین برده است. سفید شدگی های خفیف اغلب در طول مدت افزایش دمای فصلی و پدیده های استرس زای دوره ای مانند طغیان فصلی رودخانه ها گزارش شده اند. این استرس های زیست محیطی متناسبًا در طول زندگی موجودات زنده تکرار می شوند. عموماً مرجان های خلیج فارس سازگاری دمایی قابل توجهی را از خود نشان می دهند و محدوده وسیعی از درجه حرارت، بین حدأکثر بالای ۳۰ درجه سانتی گراد در تابستان و حدأقل پایین ۱۶ درجه سانتی گراد را در زمستان تجربه می کنند. عوامل استرس زا می توانند مستقیماً باعث مرگ و میر مرجانها شوند و یا به صورت غیر مستقیم حساسیت آنها را نسبت به بیماری ها افزایش دهند و سبب کاهش بازسازی جمعیت های مرجانی شوند. استرس سبب کاهش بازسازی و برگشت پذیری مرجانها بعد از آشوب های زیستی همچون طوفان ها وسفید شدگی ها می شود و در بلند مدت موجب تخریب اکوسیستم های آبسنگ های مرجانی می شوند (بلوکی، ۱۳۸۷). خلیج فارس به دلیل شرایط ویژه خود محدودیت هایی را برای جوامع مرجانی به وجود آورده است به طوری که دامنه وسیع تغییرات دمای آب، سوری بالا و کدورت آب در خلیج فارس موجب کاهش تنوع آبسنگ های مرجانی در این منطقه گردیده است. عوامل متعددی در فقر نسبی آبسنگ های مرجانی خلیج فارس مؤثر می باشند. موقعیت جغرافیایی خلیج فارس یعنی قرار گرفتن بین عرض های جغرافیایی ۲۴ تا ۳۰ درجه شمالی، کوچک بودن بدنه آبی این خلیج و ارتباط محدود آن با آب های دریای عمان توسط تنگه نسبتاً باریک هرمز از عوامل مهم در این زمینه می باشند که نتیجه آن وجود شرایط اقلیمی سخت در این بخش از آبهای اقیانوس هند است. عمق کم (متوسط حدود ۳۵ متر)، احاطه شدن توسط سرزمین های بسیار خشک، بارندگی کم و عدم ورود آب شیرین کافی از طریق رودخانه های دائمی و فصلی و همچنین میزان تبخیر بالا در ایجاد شرایط نه چندان مساعد محیطی این گستره آبی برای رشد و گسترش آبسنگ های مرجانی مؤثر می باشد (لوی، ۱۳۸۸).

نتیجه گیری

پایش های محیطی یکی از جنبه های مهم در ارزیابی مدل های پیشگویی محیط و برنامه های مدیریتی آبسنگ های مرجانی می باشند. استفاده از روش های کنترل از راه دور برای مطالعات محیطی و اکولوژیکی (در مقیاس وسیع) این مناطق رو به افزایش بوده و امروزه انواع مختلفی از پایش های بیولوژیکی را برای این منظور به کار می برد. چنین فناوری هایی باعث سهولت بیشتر در روند تکاملی روش های مدیریت ساحل می شود. آبسنگ های مرجانی جزیره کیش تحت فشار اثرات مرکب، آلودگی محیطی، تغییر اقلیم و سطح آب دریا و تشعشع مأمورای بنفس قرار دارند. باید توجه داشت که این مشکلات را نمی توان از طریق مدیریت محیطی از بین برد، بلکه فقط می توان آنها را کاهش داد. به علاوه، باید توجه کرد که به رغم توسعه سیاست های مدیریتی نوین، هنوز توانایی ها برای کنترل فرآیندهای اکولوژیکی این مناطق بسیار اندک است. سیاست های استفاده از منابع طبیعی مناطق ساحلی باید براساس شناخت صحیح از فرآیندهای زیست-زمین-شیمیایی، اکولوژیکی و ژئومورفولوژیکی و نیز مدل های مناسبی که قادر به پیشگویی اثر تغییرات جهانی بر اکوسیستم های مرجانی هستند، استوار باشد. برنامه های مدیریتی به اطلاعات بیشتری راجع به سرعت تغییر اکوسیستم های مرجانی و چگونگی این تغییرات در چند دهه آینده نیاز دارد و چنین پیشگویی هایی باید بتوانند برآوردهای واقعی از

اثرات اقتصادی و اجتماعی این تغییرات ارائه دهنده. تغییرات شدید حرارتی، از جمله گرم شدن بیش از حد آب دریا از جمله عواملی است که باعث ایجاد محیطی استرس زا برای میزبان و همزیست تک سلوی اش می شود. در این حالت امکان جدا شدن زوگزانتلا از مرجانها که منجر به پدیده سفید شدگی و مرگ میزبان می گردد وجود دارد. تغییرات آب و هوایی یک تهدید جدی برای صخره های مرجانی کیش می باشد. وقایع مرتبط با آب و هوا، مانند افزایش دمای سطح آب دریا (که منجر به سفید شدن مرجان ها و مرگ آنها می شود) می تواند تأثیرات عمیقی روی اکوسیستم های صخره های مرجانی و صنعت توریسم داشته باشد. علاوه بر تغییرات شدید دمای آب، تعلیق نسبتاً زیاد ذرات رسوبی، کدورت نسبتاً زیاد، جریانات شدید ناشی از جذر و مد و همچنین آشوب های ناشی از طوفان ها که باعث تخریب فیزیکی مرجان ها می گردد از عوامل طبیعی مهم محدود کننده گسترش آبسنگ های مرجانی در این منطقه می باشد. در سال های اخیر با بالا رفتن شدت، تعداد و گستردگی جهانی وقایع سفیدشده‌گی، نگرانی شایانی در رابطه با وضعیت آینده آبسنگ های مرجانی به وجود آمده است. آبسنگ های مرجانی جزیره کیش به دلیل قرار گیری در عرضهای جغرافیایی بالا تحت تأثیر درجه حرارت زیاد شوری و کدورت هستند و بیشتر در معرض سفید شدگی قرار می گیرند. سفیدشده‌گی مرجان ها در صورت ماندگاری می تواند به مرگ و میر وسیع مرجان ها و در درازمدت به نابودی تنوع زیستی عظیم زیست‌بوم های آبسنگ مرجانی جزیره کیش منجر شود.

مراجع

- احمدیان، م. مدنی، ش. خلیلی عراقی، م. و رهبر، ب.، برآورد ارزش اقتصادی آبسنگ های مرجانی جزیره کیش با توجه به استفاده تفریحی آنها و بهره گیری از روش تمایل به پرداخت بازدید کنندگان، نشریه علمی پژوهشی اقیانوس شناسی، ۱۳۸۹.
- بلوکی، م، شاخص های استرس در آبسنگ های مرجانی خلیج نای بند، پایان نامه کارشناسی ارشد رشته زیست شناسی دریا گرایش بوم شناسی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۳۸۷.
- حسنپور، س، تغییرات اقلیمی و تأثیر آن بر آبسنگ های مرجانی خلیج فارس. پایان نامه کارشناسی رشته محیط زیست، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۳۹۲.
- نزهت، ف، شاخص های استرس در آبسنگ های مرجانی جزیره کیش، پایان نامه کارشناسی ارشد، گروه بیولوژی دریا دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۴.
- ولوی، ح، تعیین بتانسیل و کارایی نشانگرهای زیستی در آبسنگ های مرجانی شمال خلیج فارس، پایان نامه دکتری رشته بیولوژی دریا، دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر، ۱۳۸۸.
- Bozec, Y.M, S. Dole dec and M. Kulbicki, **An analysis of finfish-habitat association on disturbed coral reefs: chaetodontid fishes in new Caledonia**. Journal of fish biology., 66:966-982, 2005.
- Grandcourt. E., **The status and management of coral reefs in the United Arab Emirates**. Country report for the IOCUNESCO-ROPME Regional Workshop on Coral Reef Monitoring and management in the RSA. Kish Island. . December 2003.
- Griffin.S.P. & Bhagooli. R, **Measuring antioxidant potential in corals using the FRAP assay**. Journal of Experimental Marine Biology and Ecology. 302:201-211, 2004.
- Wilson, S., SMR. Fatemi, MR. Shokri and M. Claereboa, **Status of coral reefs of the Persian/Arabian Gulf and Arabian Sea Region**. In **Status Coral Reefs of the World**, Wilkinson C (ed.). Australian Institute of Marin Science: Townsville, 53-62, 2002.

نقش معیارهای ژئومورفولوژیکی در مکان گزینی شهرها با رویکرد دفاع غیر عامل (منطقه شمال شرق کشور)

سیروس فخری^۱ یونس غلامی بیمرغ^۲

^۱دانشکده دفاع ملی، دانشگاه عالی دفاع ملی fakhri@ut.ac.ir

^۲دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین، گروه جغرافیا و اکتوپریسم دانشگاه کاشان yonesgholami@ymail.com

۱- مقدمه و منطقه مورد مطالعه

تحلیلگران و نظریه پردازان نظامی کشورهای غربی بر این عقیده اند که نیروهای نظامی ضمن شناسایی زمین و عوارض آن باید شبیب، محل فرود هواپیما و هلی کوپتر، طبیعت رودخانه و بالاتاق را درک نمایند و پس از کسب تجربیات لازم در هنگام عمل جزئیات را به کار می گیرند(یمانی و بهرام آبادی، ۱۳۸۸: ۳). بنابراین هر گونه اقدام برای دفاع و حمله نظامی نیازمند مکانیابی درست می باشد، مکانیابی، انتخاب بهترین و مطلوب ترین نقطه و محل استقرار است به طوری که پنهان و مخفی کردن نیروی انسانی، وسایل و تجهیزات و فعالیت ها را به بهترین وجه امکان پذیر سازد(موحدی نیا، ۱۳۸۶: ۷۵) به عبارت دیگر در نظر گرفتن کلیه عوامل جغرافیایی برای پیدا کردن محل مناسب، برای انجام فعالیت خاص را گویند(حسینی امین و پریزادی، ۱۳۳۸۹: ۶۹). مکانیابی درست و اصولی مراکز نظامی یکی از مهم ترین اقداماتی است که موجب کاهش قابل توجه هزینه ای بعدی مرتبط با فعالیت ها و پیشامدهای مربوط به این مراکز خواهد بود و با افزایش قابلیت پدافند غیر عامل این مراکز، ضریب امنیتی آنها را افزایش و احتمال حملات دشمنان و اثرات تخریبی حملات احتمالی را کاهش خواهد داد(نصیری، ۱۳۸۸: ۲). بنابراین با توجه به تهدیدات مختلفی که کشور ما با آن مواجه می باشد لازم است به دفاع غیر عامل به خصوص در مکان گزینی شهرها توجه نماییم، بر اساس تئوری پنج حلقه واردن، مراکز ثقل که در ثقدم یکم مورد حمله و تهاجم دشمن قرار می گیرند، شامل مراکز رهبری ملی، محصولات کلیدی، زیر ساخت ها، جمعیت مردمی و اراده ملی، نیروهای عملیاتی است که باید در مکان گزینی شهرها به آنها که غالباً در مراکز جمعیتی تمرکز یافته اند توجه خاص مبدول نمود. شمال شرق کشور به عنوان یکی از مهمترین مناطق کشور از نظر استراتژیک و هم مرزی با کشورهای افغانستان، ترکمنستان و وجود مراکز جمعیتی بزرگ مثل مشهد و منطقه استراتژیک سرخس و زیر ساخت های مهم کشور نیازمند مکان گزینی صحیح با توجه به ظرفیت های ژئومورفولوژیکی می باشد.

این تحقیق به دنبال بررسی شاخص های ژئومورفولوژیکی و تأثیر آن در مکان گزینی ۲۰ شهر در منطقه مورد مطالعه است، بر همین اساس مسئله اصلی در این پژوهش این است که «آیا مکان گزینی شهرها در شمال شرق کشور براساس معیارهای ژئومورفولوژیکی با رویکرد دفاع غیرعامل می باشد».

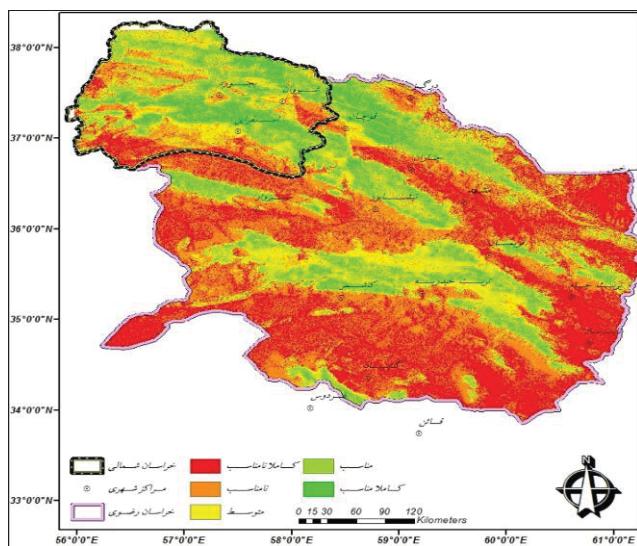
منطقه مورد مطالعه از شمال به کشور ترکمنستان و از شرق به کشور افغانستان از جنوب و جنوب غرب استان خراسان جنوبی و از غرب استان سمنان و شمال غرب استان گلستان در ارتباط است و بین مدار جغرافیایی ۳۳ و ۵۲ دقيقه تا ۳۷ درجه و ۴۲ دقیقه عرض شمالی از خط استوا و ۵۶ درجه و ۱۹ دقیقه تا ۶۱ درجه و ۱۶ دقیقه طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار گرفته است(سازمان مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۵).

مواد و روش ها

نوع پژوهش حاضر بر اساس هدف از نوع کاربردی و روش بررسی آن توصیفی- تحلیلی است . پس از بررسی مبانی نظری از طریق روش استنادی به توصیف و تحلیل ویژگی های مرتبط با محدوده پژوهش پرداخته شده است. روش گردآوری اطلاعات از طریق بررسی متون، منابع، کتب، مقالات و بررسی نقشه ها و مصاحبه و مشاهده قرار دارد و روش بررسی یافته ها به صورت کیفی می باشد. بررسی محدوده مورد نظر شامل شناخت وضع موجود، تجزیه و تحلیل داده ها و ارائه راهکارهای اجرایی می باشد. همچنین داده های فضایی مورد نیاز این تحقیق از تصاویر ماهواره لندست ۵ و نقشه های رقومی شده، تصاویر GOOGLE EARTH و مطالعات میدانی استخراج شده است که در طی این فرآیند از نرم افزارهای GIS به تحلیل این تصاویر پرداخته شده است.

یافته ها و بحث

در این پژوهش به دنبال شناخت منطقه مورد مطالعه از نظر متغیرهای رئومورفولوژیکی هستیم، بنابراین شناخت متغیرهای مختلف و شاخص‌ها (جنس زمین، گسل، اقلیم، منابع هیدرولوژیکی، شیب، جهت شیب^{۴۵} و سطوح ارتفاعی) در منطقه مورد مطالعه می‌تواند کمک زیادی در مکانیابی و مکان گزینی شهرها نماید، هر کدام از شاخص‌ها با توجه به ویژگی‌های خود تأثیر خاص بر مکان گزینی شهرها و از طرف دیگر بر دفاع غیر عامل دارد، به طور کلی متغیرهای مورد بررسی در این پژوهش تفاوت‌ها و شباهتهایی دارند.

شکل ۱: پراکنش شهرها در مکان‌های مناسب تا نامناسب در منطقه مورد مطالعه

نتیجه گیری

با توجه به نقشه‌های بالا می‌توان با نتایج زیر رسید:

همانظور که اشاره شد برای تعیین مکان بهینه از شاخص‌های اصلی رئومورفولوژیکی استفاده شده است و در این بین متغیرهای شیب و ارتفاع بیشترین امتیاز را به خود اختصاص داده اند، بنابراین بهترین منطقه برای مکان گزینی شهرها با رویکرد دفاع غیر عامل منطقی هستند که دارای شیب و ارتفاع مناسبی برای دفاع باشند، در منطقه مورد مطالعه با توجه به پراکندگی ارتفاعات در سطح منطقه بیشترین مکان‌های بهینه در منطقه شمال غرب، شمال و مرکزی وجود دارند که دارای شیب مناسب و ارتفاع کافی هستند.

با توجه به هم مرز بودن منطقه مورد مطالعه با دو کشور افغانستان و ترکمنستان، این دو کشور به عنوان منشأ تهدید هستند که در این تحقیق تأکید بر کشور افغانستان است. نتایج با تفاوت کمی برای مکان گزینی شهرها با توجه به نوع منشأ تهدید، وجود دارد، اما در مجموع مناطق شمال شرق، شرق، جنوب و مرکز منطقه مورد مطالعه، از جمله مناطق نامناسب برای مکان گزینی شهرها با رویکرد دفاع غیر عامل می‌باشند، که دلیل اصلی آن عدم وجود ارتفاعات مناسب در این مناطق می‌باشد. زیرا بهترین شرایط برای دفاع، وجود ارتفاعات بلند، با شیب زیاد و داشتن محور عمود بر جهت تهدید است.

با توجه به این که جهت محور ناهمواری هادر منطقه مورد مطالعه غالباً شمال غرب - جنوب شرق است، لذا با توجه به نقشه‌های تهییه شده، در صورت هر گونه تهدید از طرف شرق (کشور افغانستان) دامنه‌های جنوب غربی و غربی ارتفاعات، مناسب برای مکان گزینی شهرها با رویکرد دفاع غیر عامل هستند.

بسیاری از شهرها منطقه مورد مطالعه در مناطق هموار داشت و با شیب کم هستند، بنابراین در معرض تهدید خارجی قرار دارند، به خصوص شهرهای مناطق شرقی، که به دلیل عدم وجود ارتفاعات مناسب با محور شمالی - جنوبی مانند تایباد، تربت جام و مشهد و فریمان تا چناران و قوچان همواره در معرض تهدید از جهت شرقی قرار دارند.

شهرهای منطقه مورد مطالعه را براساس منشأ تهدید از جهت شرق (کشور افغانستان) می‌توان به چهار دسته تقسیم نمود:

^{۴۵} در این پژوهش با توجه به دو منشأ تهدید (ترکمنستان و افغانستان) جهات شیب دارای اهمیت مختلفی می‌باشد

شهرهایی که در معرض تهدید مستقیم (بالا) می باشند (این نوع شهرها در نزدیک مرز شرقی قرار دارند و از نظر مکان گزینی نیز مناسب نیستند)، مانند شهرهای سرخس، تربت جام، تایباد شهرهایی که در معرض تقریباً (نسبتاً بالا) مستقیم قرار دارند (این نوع شهرها از مرز فاصله دارند ولی در موقعیت تهدید قرار دارند): مانند شهرهای گناباد، مشهد، فریمان، چناران شهرهایی که از نظر تهدید در موقعیت متوسط قرار دارند (این نوع شهرها از مرز شرقی فاصله دارند ولی با توجه به نقشه پهنه بندی شده در موقعیت خطر متوسط هستند): مانند شهرهای کاشمر، درگز، تربت حیدریه، سبزوار، قوچان می باشند.

شهرهای با خطر کم: شهرهایی مانند شهر شیروان، بجنورد و اسفراین، که به دلیل ارتفاعات مناسب و دور بودن از مرزهای شرقی در موقعیت مناسب برای دفاع غیر عامل قرار دارند.

۱۱- مراجع

- آقابابائی، محبوبه (۱۳۸۸): تحلیل فضایی ایستگاهها و خدمات آتشنشانی شهر خمینی شهر (با استفاده از GIS)، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه اصفهان، اصفهان.
- الیاس زاده مقدم، سید نصرالله و الهام ضابطیان (۱۳۹۱) بررسی شاخص های شهرهای جدید در فرآیند آمایش سرزمین با رویکرد پدافند غیر عامل، دانشگاه دفاع ملی، تهران، جلد دوم
- پرهیزگار، اکبر (۱۳۷۶): ارائه الگوی مناسب مکان گزینی خدمات شهری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- حسینی امین و پریزادی، طاهر (۱۳۸۹)، مفاهیم بنیادی در دفاع غیرعامل با تأکید بر شهر ناحیه، تهران، انتشارات موسسه اندیشه کهن پرداز، چاپ اول.
- زبردست، اسفندیار (۱۳۸۰): کاربرد فرایند تحلیل سلسله مراتبی در برنامه ریزی شهری و منطقه ای، نشریه علمی پژوهشی هنرهای زیبا، شماره ۱۰.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی، ۱۳۸۵، سالنامه آماری استان خراسان
- شایان، سیاوش و فیضی، وحید و کشاورزی، حشمت، ۱۳۸۸، مطالعه شرایط اقلیمی جزیره کیش به منظور توسعه توریسم با استفاده از شاخص TCI، مقالات برگزیده پنجمین همایش ملی خلیج همیشه فارس.
- عبادی، عیسی (۱۳۸۵): کاربرد GIS در مکان یابی پارکینگ های عمومی طبقاتی به روش OWA (منطقه یک تهران)، پایان نامه کارشناسی ارشد سنجش از دور دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- عنبری، ۱، ۱۳۸۷، عرضی،
- فخری، سیروس (۱۳۹۱)، تأثیر ژئومورفولوژی زاگرس جنوبی بر پدافند غیرعامل در منطقه شمال تنگه هرمز (با تأکید بر مکان یابی مراکز نقل جمعیت) دانشکده جغرافیا دانشگاه تهران، رساله دکتری.
- مقیمی، ابراهیم، بهروز بهرام آبادی و اعظم داوودی (۱۳۸۹) بررسی تأثیر شاخص های ژئومورفولوژیکی نواحی خشک و بیابانی بر تحرکات و فعالیت های نیروهای نظامی (مطالعه موردی: دشت مسیله قم) فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، سال دوم، شماره ۸
- مقیمی، ابراهیم، بهروز بهرام آبادی، اعظم داوودی (۱۳۸۹)، بررسی تأثیر شاخص های ژئومورفولوژیکی نواحی خشک و بیابانی بر تحرکات و فعالیت های نیروهای
- Banai-kashani, R, A (1989): new method for site suitability analysis: the analytic hierarchy process. Environmental management.
- George, A.cristy (2009)Swiss Federal Department of Justice and police of civil defense,"Technical Divetves of the Constriction of Private air raid Shelters and the 1971Conception of the Swiss Civil defiance" U.S.A Edited .
- Gilewitch ,Daniel A (2003) Military Geography: The Interaction of Desert Geomorphology and Military Operations, ARIZONA STATE UNIV TEMPE
- Matzarakis, A (2007) ASSESSMENT METHOD FOR CLIMATE AND TOURISM BASED ON DAILYDATA, Meteorological Institute, University of Freiburg.
- Nagai, E, W.T.E. W.C (2005): Chan, evolution of knowledge management tools using AHP, export systems with application.

آکوژئومورفولوژی، مدنیت و تغییرات اقلیمی در تپه های باستانی سیلک

نصرین نیک‌اندیش^۱، ام البنین ابوالحسنی^۲، زهرا باغبانی^۳، مليحه حکیمی نژاد^۴

^۱ استادیار دانشگاه پیام نور مرکز آران و بیدگل، nasrinnikandish@yahoo.com

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور آران و بیدگل، abolhasani1366@gmail.com

^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور آران و بیدگل، z_baghbani91@yahoo.com

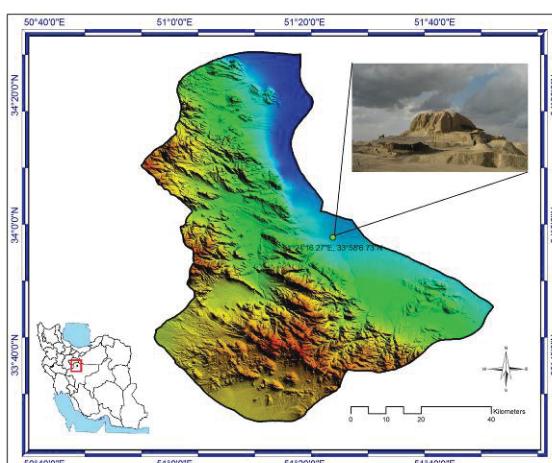
^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور آران و بیدگل، pnu55hakiminejad@yahoo.com

۱۲- مقدمه و منطقه مورد مطالعه

چگونگی پدید آمدن و روند حیات در استقرارگاه‌های نخستین بشر موضوع مهمی است که از دیدگاه علوم مختلف می‌توان پاسخ‌های متفاوتی به آن داد (طاهری ۱۳۸۸: ۱۹). عوامل محیطی در پدید آمدن این استقرارگاه‌ها اهمیت بسیاری دارد. اطلاعات مربوط به استقرارگاه‌های پیش از تاریخ و تاثیر شرایط محیطی بر این استقرارگاه‌ها به پژوهشگران کمک کرده است تا پاسخ بسیاری از سوال‌های خود را درباره چگونگی پدید آمدن این استقرارگاه‌ها و شرایط محیطی گذشته بیان کنند (مقصودی و همکاران، ۱۳۹۱: ۱۱۰).

در مورد سرگذشت اقلیم ایران و جهان در کواترنر اختلاف نظر زیاد است. چنانچه این مسئله اسباب سردرگمی دانشمندان علوم مختلف را فراهم می‌کند. بهترین شواهد می‌تواند آثار و مواريث ژئومورفولوژی برگای مانده در حال حاضر باشد. از آنجا که دو پدیده مهم شروع دوران کواترنر، ظهور انسان و تحولات اقلیمی می‌باشد و این عصر نزدیکترین زمان به حال است. مطالعه این تحولات لازم و ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا بهترین مناطق جهت بررسی این مسئله مکان‌هایی است که شواهد انسان شناسی و محیط طبیعی در کنار هم قرار گرفته باشند. هدف از این مطالعه ردیابی تغییرات اقلیمی کواترنری تپه‌های سیلک بعنوان کهن‌ترین سکونتگاه‌های وکنش تمدن بشری نسبت به این تغییرات و آثار و شواهد آن است.

محدوده‌ی مورد مطالعه در جنوب غربی شهرستان کاشان و در طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۲۴ دقیقه و عرض ۳۳ درجه و ۵۷ دقیقه قرار گرفته است این محوطه‌ی تاریخی، از ۲ تپه و ۲ گورستان تشکیل شده است. محوطه‌ی تاریخی سیلک، در دامنه شمالي کوهستان کرکس و بالاي مخروط افکنه ای قرار دارد که دشت کاشان قسمت‌های شمالی آن را تشکیل می‌دهد (شکل ۱). ارتفاع محوطه از سطح دریا، ۹۵۰ متر و وسعت آن، حدود ۴۸۰۰۰ متر مربع است. طول شمالی - جنوبی این محوطه تاریخی، ۹۵۰ متر و عرض شرقی - غربی آن، ۵۲۰ متر است. ۸/۴ هکتار از محوطه، توسط برجستگی اصلی تپه شمالی و ۸ هکتار نیز به وسیله برجستگی اصلی تپه جنوبی اشغال شده است (شهمیرزادی، ۱۳۸۵).

شکل ۱. موقعیت محدوده‌ی مورد مطالعه

۱۳- مواد و روشها

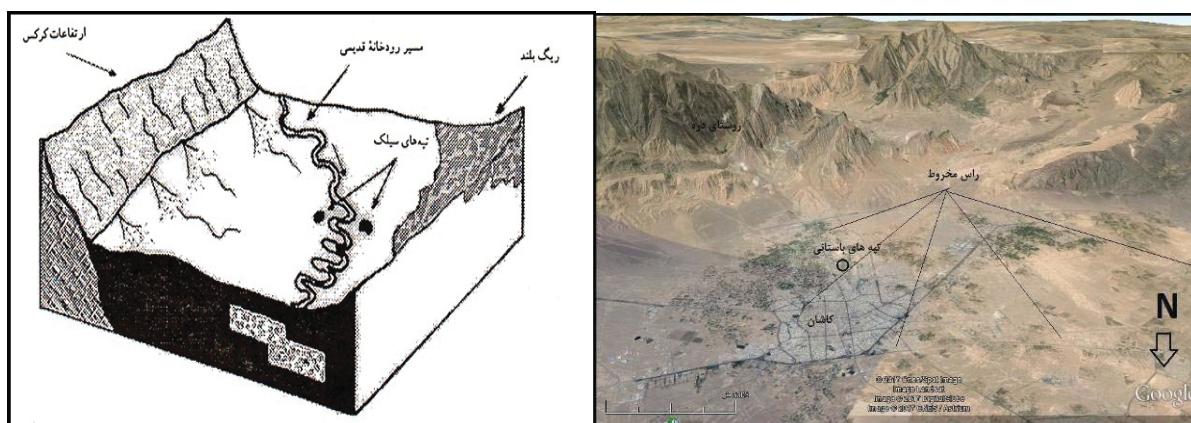
روش کلی در این پژوهش مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ایی و پژوهش‌های میدانی به روش تحلیلی می‌باشد. در این راستا در گام نخست با استفاده از مطالعاتی که در گذشته و توسط باستانشناسان انجام شده محدوده‌ی مورد کاوش قرار گرفت. سپس با استفاده از نقشه‌های زمین‌شناسی و تلفیق آن با تکنیک‌های RS&GIS به مطالعه اشکال ژئومورفیک و شواهد رسوب شناسی در اطراف تپه‌ها پرداخته شد. در مرحله بعد با استفاده از شواهد محیط انسانی به بررسی ارتباط آن‌ها با شرایط اقلیمی گذشته اقدام گردید. در پایان با استفاده از روش تطبیقی به برقراری ارتباط بین شرایط اقلیمی و تغییرات آن پرداخته شد.

۱۴- یافته‌ها و بحث

شواهد تغییرات اقلیمی در سه بخش شامل شواهد پالئوزئومورفولوژی، شواهد رسوب شناسی، شواهد انسان شناختی مورد بحث قرار گرفت.

۱۴-۴- شواهد پالئوزئومورفولوژی

از این منظر موقعیت مکانی تپه‌ها در قاعده قدیمی ترین و بزرگترین مخروطه‌افکنه منطقه واقع در انتهای خروجی رودخانه چمرود قرار گرفته است شواهد رسوب‌شناسی و بررسی توسط تصاویر ماهواره‌ای نشان داد بین دو تپه رودخانه‌ایی جریان داشته است. که احتمالاً در اثنای دوران‌های مرتبط پرآب بوده است. همانطور که می‌دانیم نخستین استقرار گاه‌ها در ارتباط مستقیم با منابع آب‌های دائمی قرار داشته‌اند. تپه‌های سیلک نیز از این قائد مستثنی نبوده، با توجه به بازدید های میدانی مورفولوژی کنونی ناشی از بنای تمدن جدیدتر بروی تمدن قدیمی‌تر است(شکل ۲).

شکل ۲. نمای شماتیک موقعیت تپه‌ها نسبت به عوارض

۱۴-۵- شواهد رسوب شناسی

بر این اساس با وجود ترانشه‌ی افقی در ضلع شمال شرقی کارگاه گریشمن و محاسبه‌ی رگه‌های این ترانشه کل رسوبات به ۴ واحد اصلی تقسیم شد و اساس این تقسیم بندی‌ها بر مشاهدات؛ ساخت رنگ و میزان جورشده‌ی آشفتگی ساختار رسوبی و میزان خاکزایی است.

۱- خاک سطحی : ۳۰ سانتی متر رسوبات سطحی خاک زراعی است رنگ رسوبات خاکستری روشن بقایای باستانی بسیار کم در آن دیده شد.

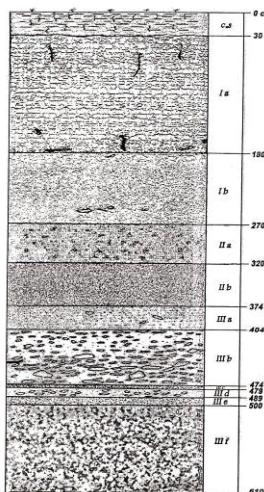
۲- واحد فوقانی I یکی از لایه‌های مهم تاریخ گذاری رسوبات و تنها لایه‌ای است که بقایای باستان شناسی در آن دیده می‌شود. از عمق ۳۰ تا ۲۷۰ متر شامل رسوبات نرم دانه در حد رس سیلیت و بقایای باستانی (سفال و استخوان) می‌باشد در میان رسوبات این واحد کanal‌های آبیاری با جهت جنوب به شمال در جهت شیب اراضی سطحی دیده می‌شود که بقایای باستانی این کanal حاصل فرسایش آثار سطحی تپه سیلک جنوبی است. تخمین سن در این دوره از بقایای باستانی بین ۶۱۰۰ تا ۵۱۰۰ سال پیش را در بر می‌گیرد

۳- واحد II در عمق ۲۷۰ تا ۳۷۴ سانتی متر رسوبات این لایه ویژگی‌های تکامل خاکزایی و عدم بقایای باستانی را نشان می‌دهد. از وجه مشخصه خاکزایی و تکامل خاک در این لایه وجود گرهک‌های آهکی فراوان در این واحد می‌باشد.

۴- واحد III در عمق ۳۷۴ تا ۶۱۰ سانتی متر ساختار رسوبات این واحد متعلق به نهشته‌های یک رودخانه می‌باشد که رسوبات بخش‌هایی از این واحد فشرده و سخت که نشان از فرایند کنگلومراپی دارد.

نتایج از حاصل از بررسی‌های رسوب شناسی ترانشه نشان داد :

- کاهش میزان رطوبت از لایه تحتانی III به لایه فوقانی
- منشاء رسوبات از کوهستان کرکس با تغییرات اقلیمی عامل اصلی تشکیل خاک
- رسوبات واحد III متعلق به نهشته های یک رودخانه دقیقا در محل مادری رودخانه رسوبات از لایه های قلوه سنگی و نهشته های درشت دانه و سیمانی شده در بخش های عمیق رودخانه شکل گرفته است و در بخش هایی که رودخانه می پیچد رسوبات ماسه وشن می باشد .
- رودخانه‌ی فصلی در غرب تپه های سیلک و دارای لایه‌های شنی و قلوه سنگی که حاکی از سیلاب های ناگهانی است. (نوکنده و همکاران)

شکل ۳. ترانشه ضلع شمال شرقی تپه جنوبی (گریشمن ۱۹۳۸).

۶-۱۳- شواهد انسانی

تپه باستانی سیلک شامل دو تپه شمالی و جنوبی می باشد. فاصله دو تپه شمالی و جنوبی ۶۰۰ متر است (ملک شهمیرزادی، ۱۳۸۵). بر اساس شواهد بدست آمده از محوطه باستانی سیلک آن را می توان به دوره های زیر تقسیم کرده است (جدول ۱):

جدول ۱. خلاصه نتایج حاصل از بررسی های محیط انسانی و اکولوژی

دوره ها	ساخت و ساز	نوع و رنگ سفال	نقوش روی سفال ها	معیشت	سنگ	اقلیم	ویژگی خاص هر دوره
اول تا ۷۵۰۰ قبیل	کلبه ازنی و خارو خاشاک و پوشیده شده با گل اخرا	ساخته شده بادست و به رنگ روشن بانقوش سیاه و گاه به رنگ تیره	استفاده از نقوش موازی و گاه پلکانی	کشاورزی و شبانی رمه های کوچک و گاهی شکار	سنگ خاکستری از نوع سنگ لوح	گرم و مرطوب	همزمان با آغاز استقرار در روس تا توپلیدگذاری فلات مرکزی
دوم ۶۱۰۰-۷۵۰۰	ساخت خشت بادست در ساخت دیوارها	ساخته شده بادست	علاوه بر نقوش هندسی از نقوش نمادین گیاهی و حیوانی نیز استفاده می شود	کشاورزی و شبانی رمه های کوچک	سنگ مرمر شفاف و رگه دار و سنگ خاکستری	سرد و خشک	پیدا شدن خشت از گل خام
سوم ۵۰۰۰-۶۱۰۰	استفاده از سنگ در ساخت و ساز- ساختمان خانه ها در حاشیه گذرگاهها	ساخته شده بادست	علاوه بر نقوش حیوانات أبری وجود نقش انسان روی سفالها	کشاورزی و شبانی در سطح وسیع		معتدل	پیشرفت در صنعت فلزگری- استفاده از جرخ سفالگری
چهارم ۴۵۰۰-۵۰۰۰	سقف خانه ها گنبدی- ساختن اتاقهای در خانه	ساختن سفال دارای لوله استوانه ای	بدون هیچ نقشی	کشاورزی و شبانی در سطح وسیع	سنگ مرمر و سنگ شیست به رنگ آبی- سبز	گرم و خشک	کشف خط هیدروایلامی- غنای جوهرات وزیور آلات-

نتیجه گیری

نتایج حاصل از پژوهش نشان داد با توجه به پیچیده عمل کردن سیستم‌های ژئومورفیک در برابر تغییرات محیطی بخصوص تغییرات اقلیمی بهترین راه برای برطرف کردن ابهامات در زمینه تغییرات محیطی دیرینه، مطالعه‌ی واکنش انسان نسبت به تغییرات، از طریق آثار و شواهد انسانی و تطبیق آن با شواهد ژئومورفولوژی و رسوب شناسی است به طوریکه ترکیب این سه مطالعه می‌تواند ما را به نتیجه گیری نزدیک به واقعیت سوق دهد. همچنین نتایج حاصل نشان داد احتمال می‌رود تحرک اهالی این تپه باستانی بیشتر تابع سیستم رودخانه ایی بوده که از بین دو تپه گذر می‌کرده است

مراجع

- طاهری ، کمال، ۱۳۸۸، تاریخچه ی بررسی های زمین باستان شناسی در ایران ، بیست و ششمین گردهمایی علوم زمین شناسی سازمان زمین شناسی کشور
- مقصودی، مهران ، زمان زاده، سید محمد، فاضلی نشلی، حسن، چزغه، سمیرا، نقش ساختارهای طبیعی در الگوی استقرار محوطه های پیش از تاریخ دشت تهران با استفاده از gis، مجله تربیت مدرس پائیز ۱۳۹۱
- میزونی دروش، آنجلاء، ۱۳۷۸: دوره های پارینه سنگی میانی و جدید در منطقه توروس و زاگرس ، ترجمه ی فریدون بیگلری ، آثار (نشریه ۵ هسته ای علمی دانشجویان باستان شناسی دانشگاه تهران)، شماره ۱۰ ، ص ۲۴-۱۹
- ملک شهمیرزادی، صادق، ۱۳۸۳، سفالگران سیلک گزارش فصل سوم طرح بازنگری سیلک، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، پژوهشکده باستان شناسی، تهران
- گیرشمن، رومن، ۱۹۷۹، سیلک کاشان، سازمان میراث فرهنگی کشور (پژوهشگاه)، تهران
- Walker, R. T., A. Fattah, M., 2011, A Framework of Holocene and Late Pleistocene Environmental Change in Eastern Iran Inferred from the Dating of Periods of Alluvial Fan Abandonment, River Terracing, and Lake Deposition, Quaternary Science Reviews, Vol. 30, PP. 1257-1272.
- [2] Gillmore, G. K., Stevense, T., Buykeart, J. P., Coningham, R. A. E., Batt, C., Fazeli, H., Young, R., Maghsoudi, M., 2011, Geoarchaeology and the Value of Multidisciplinary Palaeoenvironmental Approaches: A Case Study from the Tehran Plain, Iran, Geological Society, No. PP. 352 49-67.

ارزیابی و پهنه بندی عوامل موثر در وقوع سیلاب با استفاده از روش سلسه مراتبی (مطالعه‌ی موردی: حوضه‌ی رودخانه‌ی کن)

سامانه ریاهی^۱، حسین روستا^۲

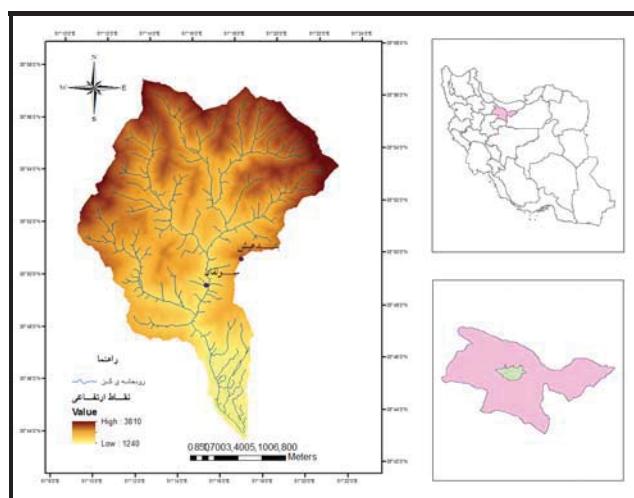
1-دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، riahi.samaneh@ut.ac.ir

2-دانشجوی کارشناسی ارشد اکوتوریسم دانشگاه هرمزگان horo1365@gmail.com

۱-مقدمه و منطقه مورد مطالعه

سیل دارای بیشترین پتاسیل تخریب در بین همه بلایای طبیعی می‌باشد و در زندگی شمار زیادی از انسانها تأثیر می‌گذارد (پیله و همکاران، ۲۰۰۲). گسترش ساخت‌وساز شهری باعث جایگزینی سطوح گیاهی نفوذ ناپذیر به سطوح نفوذ ناپذیر و تغییرات معنادار در جریان حوضه‌ی زهکشی می‌شود. این باعث می‌شود که نفوذ، دفع توسط تاج درختان و توانایی نگهداری آب در زمین به صورت محلی کاهش یابد (رز و پیتر، ۲۰۰۱). نواحی شهری به طور متوسط ۹۰ درصد بارش را به رواناب تبدیل می‌کند، درحالیکه در نواحی غیرشهری مثل جنگل، ۲۵ درصد از بارش را در خود نگه می‌دارد (شانگ و ولیسن، ۲۰۰۹). در واقع به علت دخالت انسان در چرخه‌ی طبیعت از طریق تخریب پوشش گیاهی در عرصه‌های آبخیز احتمال سیل خیزی در مناطق گوناگون افزایش یافته است (جلیلی، ۱۹۸۹). به دلیل توسعه‌ی شهرنشینی شهر تهران، بررسی مکان‌یابی نواحی سیل خیز بیش از گذشته نیاز می‌باشد. لذا به این منظور پیش‌بینی دامنه‌ی خسارت ناشی از سیلاب در شرایط مختلف و توجیه اقتصادی و اجتماعی، برنامه‌ی کنترل و مهار سیلاب، پهنه‌بندی سیل را ضروری می‌سازد. در این مقاله سعی شده است با استفاده از روش سلسه مراتبی (AHP) به پهنه‌بندی خطر سیلاب در محدوده‌ی رودخانه‌ی کن در شهر تهران در راستای شناسایی مناطق پرخطر سیلاب و کاهش اثرات آن در محدوده‌ی مورد نظر پرداخته شود.

حوضه‌ی آبخیز رودخانه‌ی کن (یکی از مهمترین رودخانه‌های واقع در شمال غرب تهران)، یکی از زیر حوضه‌های آبخیز مرکزی می‌باشد که در استان تهران واقع شده است. رودخانه‌ی مذکور دارای طول ۳۳ کیلومتر می‌باشد که از رشته کوه توچال سرچشمه گرفته است، از تهران گذشته و در جنوب تهران خشک می‌شود. حوضه‌ی آبریز رودخانه‌ی کن از غرب به کوههای پهن حصار و کدکو، از شرق به بند عیش محدود شده است که از طول جغرافیایی $51^{\circ} ۲۲^{\prime}$ الی $51^{\circ} ۵۱^{\prime}$ و عرض چغرافیایی $۴۶^{\circ} ۲۵^{\prime}$ الی $۴۷^{\circ} ۵۷^{\prime}$ قرار دارد.

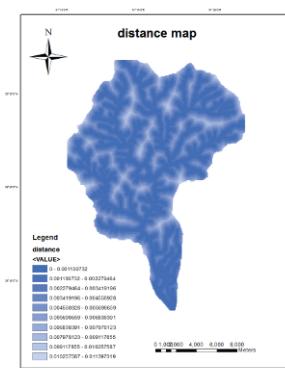
شکل شماره‌ی ۱) نقشه‌ی موقعیت رودخانه‌ی کن

۲-مواد و روشها

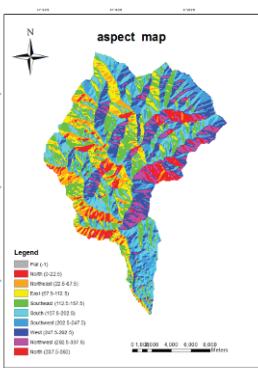
فرایند تحلیل سلسله‌مراتبی به عنوان یکی از جامع‌ترین سیستم‌های طراحی شده برای تصمیم‌گیری چندمعیاره و یک معیارها است که به وسیله‌ی پرسور توماس - ال - ساعتی (Saaty) در سال ۱۹۸۰ مطرح گردید که از طریق نرم‌افزار Expert Choice امکان اتخاذ تصمیمی مستدل و منطقی در راستای انتخابی مطلوب را برای تصمیم گیرنده فراهم می‌کند (آقایی و مازیار ۱۳۸۶). در این پژوهش برای پهنه‌بندی خطر سیلاب از ۸ معیار استفاده است و پس از آن اقدام به تهیی پرسشنامه‌ی دلفی و توزیع آن بین کارشناسان، اعمال وزن‌دهی صورت گرفته و در نهایت نمودارهای معیارها و زیر معیارهای مربوطه با توجه به اوزان با استفاده از نرم‌افزار Expert Choice از طریق ماتریس 8×8 و معیارهای دوتایی با هم مقایسه شده است. از آن جایی که شاخص سازگاری نیز در همه مقایسه‌ها کمتر از ۰/۱ است که قابل قبول می‌باشد پس از آن به منظور پهنه‌بندی مکانهای مستعد خطرپذیری سیلاب وارد نرم افزار ArcGIS شده است.

۳- یافته‌ها و بحث

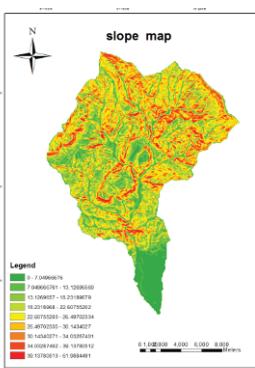
به منظور پهنه‌بندی خطر سیلاب از ۸ معیار که شامل لایه‌های شبیب، جهت شبیب، فاصله از آبراهه، اقلیم، زمین‌شناسی، خاک‌شناسی، کاربری اراضی و پوشش‌گیاهی می‌باشد، استفاده شده است که در شکل‌های ۲ تا ۹ نشان داده شده اند.

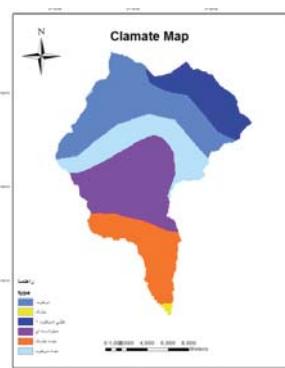
شکل ۴) نقشه‌ی جهت شبیب

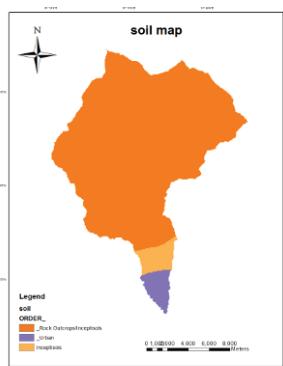
شکل ۵) فاصله از آبراهه

شکل ۳) نقشه‌ی شبیب

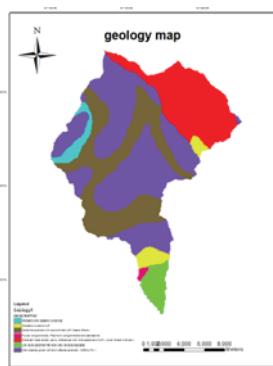
شکل ۲) نقشه‌ی اقلیم

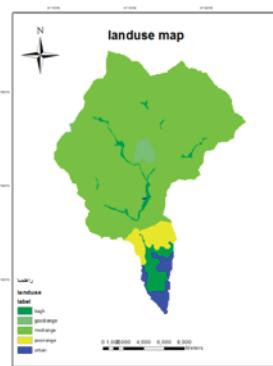
شکل ۹) نقشه‌ی خاک

شکل ۸) نقشه‌ی زمین‌شناسی

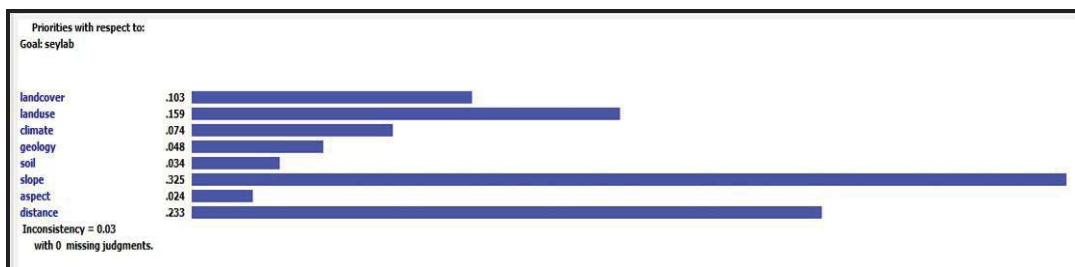

شکل ۷) نقشه‌ی کاربری زمین

شکل ۶) نقشه‌ی پوشش زمین

وزن‌دهی معیارهای هشتگانه مورد استفاده در پهنه‌بندی سیلاب در نرم‌افزار Expert Choice به شرح زیر می‌باشد که در شکل ۱۰ آورده شده است.

شکل ۱۰) امتیاز شاخص های موثرهای در سیلاب رودخانه‌ی کن

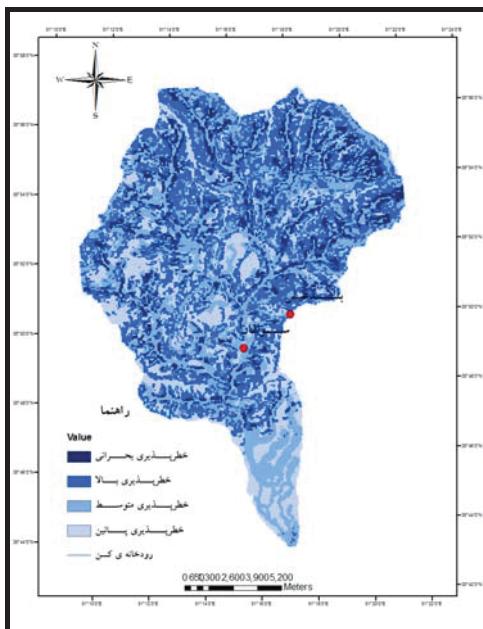
با توجه به معیارهای موجود، ارزش معیارها وزن نسبی معیارها به ترتیب معیار شیب ۰/۰۳۲۵، فاصله از آبراهه ۰/۲۳۳، کاربری اراضی ۰/۱۵۹، پوشش گیاهی ۰/۱۰۳، اقلیم ۰/۰۷۴، زمین‌شناسی ۰/۰۴۸، خاک ۰/۰۳۹، جهت شیب ۰/۰۲۴ می‌باشد. با توجه به موارد فوق شیب بیشترین اثر و جهت شیب کمترین اثر را در پهنه‌بندی سیلاب در منطقه فوق دارد. وزن نسبی زیرمعیارها به همین روش از طریق نرم‌افزار Expert Choice بدست آمده است که به شرح زیر می‌باشد که در جدول ۱ آمده است.

جدول ۱) وزن نسبی زیرمعیارها محاسبه شده در نرم‌افزار Expert Choice

شیب به درجه	وزن نسبی	کاربری اراضی	وزن نسبی	جهت شیب	وزن نسبی	فاصله از آبراهه (m)	وزن نسبی	وزن نسبی	اقلیم	وزن نسبی	وزن نسبی	پوشش گیاهی	وزن نسبی	وزن نسبی	زمین‌شناسی
۰-۱۰	۰/۰۶	مرتع کم تراکم	۰/۴۳۶	جنوب	۰/۵۵	-۱۰۰	۰/۴۱۹	۰-۱۰۰	اقلیم	۰/۳۷۷	خیلی مرطوب	۰/۳۳	مرتع متوسط	۰/۳۵۹	کرج
۱۰-۲۰	۰/۰۹	مراعت متوسط	۰/۲۸۷	شرق	۰/۲۰۹	۱۰۰ تا ۲۰۰	۰/۲۳۶	۲۰۰ تا ۱۰۰	اقلیم	۰/۲۱۱	خشک	۰/۶۶۷	مراعع مرغوب	۰/۲۴۳	شیل آسارا
۲۰-۳۰	۰/۴۵۱	باغ	۰/۱۵۵	غرب	۰/۱۳۷	۲۰۰ تا ۳۰۰	۰/۱۶۰	۳۰۰ تا ۲۰۰	اقلیم	۰/۰۶۲	بالاتر از ۴۰۰	۰/۰۴۲	مسطح	۰/۱۵۵	بالاتر از ۴۰
۴۰-۳۰	۰/۲۳۹	شهری	۰/۰۵۳	شمال	۰/۰۶۲	۳۰۰ تا ۴۰۰	۰/۰۹۷	۴۰۰ تا ۳۰۰	اقلیم	۰/۰۶۴	نیمه مرطوب	۰/۰۴۵	مدیترانه‌ای	۰/۰۲۳	پدیده‌منتهای کم ارتفاع
۰-۱۰	۰/۰۶	مرتع کم تراکم	۰/۴۳۶	جنوب	۰/۵۵	-۱۰۰	۰/۴۱۹	۰-۱۰۰	اقلیم	۰/۳۷۷	خیلی مرطوب	۰/۳۳	مرتع متوسط	۰/۳۵۹	کرج
۱۰-۲۰	۰/۰۹	مراعت متوسط	۰/۲۸۷	شرق	۰/۲۰۹	۱۰۰ تا ۲۰۰	۰/۲۳۶	۲۰۰ تا ۱۰۰	اقلیم	۰/۲۱۱	خشک	۰/۶۶۷	مراعع مرغوب	۰/۲۴۳	شیل آسارا
۲۰-۳۰	۰/۴۵۱	باغ	۰/۱۵۵	غرب	۰/۱۳۷	۲۰۰ تا ۳۰۰	۰/۱۶۰	۳۰۰ تا ۲۰۰	اقلیم	۰/۰۶۲	بالاتر از ۴۰۰	۰/۰۴۲	مسطح	۰/۱۵۵	بالاتر از ۴۰
۴۰-۳۰	۰/۲۳۹	شهری	۰/۰۵۳	شمال	۰/۰۶۲	۳۰۰ تا ۴۰۰	۰/۰۹۷	۴۰۰ تا ۳۰۰	اقلیم	۰/۰۶۴	نیمه مرطوب	۰/۰۴۵	مدیترانه‌ای	۰/۰۲۳	پدیده‌منتهای کم ارتفاع

بر اساس این جدول، در مکانهایی که دارای شیب بین ۴۰-۲۰ درجه بودند احتمال بروز سیل بیش از مناطقی که دارای شیب بالای ۴۰ یا کمتر از ۲۰ درجه بودند و همچنین کمترین فاصله از آبراهه هم به معنای خطرپذیری بالا نسبت به خطر سیلاب می‌باشد. سایر معیارها اهمیت کمتری نسبت به شیب و فاصله از آبراهه داشتند که در این بین دامنه‌ی رویه جنوب نسبت به سایر جهات شیب، انتی‌سول نسبت به سایر

خاکهای موجود در منطقه، سازند کرج نسبت به سایر سازندهای زمین‌شناسی، مراتع با تراکم متوسط نسبت به سایر پوشش زمین، مراتع کم-تراکم نسبت به سایر کاربری زمین، اقلیم خیلی مرطوب نسبت به سایر اقلیم‌های منطقه دارای وزن نسبی بیشتری می‌باشد که در جدول فوق مشهود می‌باشد. نقشه‌ی خطرپذیری سیلاب رودخانه‌کن پس از وزن‌دهی اعمال شده، در نرم افزار GIS Arc در شکل ۱۱ به نمایش گذاشته شده است.

شکل(۱۱) نقشه‌ی خطرپذیری سیلاب رودخانه‌کن

۴-نتیجه گیری

نقشه‌ی خطر سیل می‌تواند مکان‌های مستعد آسیب پذیری و خسارات ناشی از سیل را معرفی کند. بر اساس نقشه‌ی نهایی پهنه‌بندی خطر سیلاب، اهمیت معیار شیب و فاصله از آبراهه که بیش از سایرین می‌باشد، مشهود است. در واقع در مکانهایی که در نزدیکترین فاصله به آبراهه بودند، احتمال رخداد سیلاب بحرانی و زیاد بیشتر می‌باشد و بر عکس در مکانهایی که بیشترین فاصله از آبراهه را دارا می‌باشد، جزء مناطقی با خطر پذیری پائین معرفی شده است. شیب ۲۰-۳۰ درجه بیشتر از سایر درجات شیب احتمال بروز خطر سیلاب می‌باشد و مراتع کم‌تراکم و شیب رو به جنوب و سازند کرج و خاک انتی‌سول و مراتع متوسط و اقلیم خیلی مرطوب دارای وزن نسبی بیشتری نسبت به سایر زیر معیارها می‌باشد که در نقشه مشهود می‌باشد. نقشه‌ی خطر سیل به مستوان کمک می‌کند که در جهت کاهش اثرات سیل یا دفع خطرات آن اقدام مناسب نماید و بهتر است برنامه‌ریزان در آمایش سرزمین و مدیریت محیط بر اساس این نقشه‌ها توسعه را به سوی مناطقی جهت دهنده که دارای خطرپذیری پائین و متوسط باشد.

۵-مراجع

۱. آقایی ، ش ، مازیار ، م (۱۳۸۶).تصمیم‌گیری منطقی با بهره‌گیری از نرم افزار Expert Choice ،چاپ اول،اصفهان،نشر اردکان
2. Jalali, H (1989).Evaluation of floods in Iran, Proceedings of Hydrology Conference, P. 37-102
3. Pielke RA Jr, Downton W, Miller JZ Barnard (2002). Flood damage in the United States, 1926–200: a reanalysis of National Weather Service estimates. UCAR, Boulder
4. Rose, S., Peters, N.E (2001). Effects of urbanization on stream flow in the Atlanta area (Georgia, USA): a comparative hydrological approach. Hydro I. Process. 15, 1441–1457
5. Shang, J., Wilson, P (2009). Watershed urbanization and changing flood behavior across the Los Angeles metropolitan region. Natural Hazard, 48:41-57

هویت مکانی چاله اردبیل و نقش آن در شکل‌گیری مدنیت شهری

^۱ زهرا داداش زاده، ^۲ مریم رحمتی، ^۳ زهرا حاجی کریمی

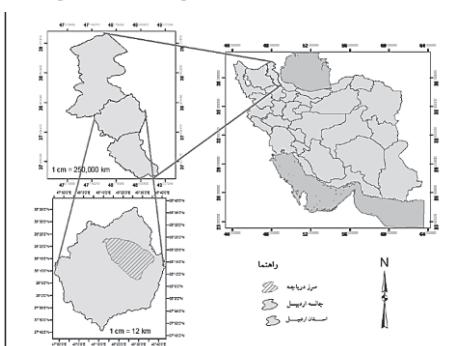
^۱ دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه تربیت مدرس Z.dadashzade@yahoo.com

^۲ دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه تربیت مدرس M.rahmati67@gmail.com

^۳ دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی دانشگاه تربیت مدرس Elahe.hajikarimi@gmail.com

۱- مقدمه و موقعیت منطقه مطالعاتی

هویت مکانی از جمله شاخص‌هایی است که می‌تواند تعريف کننده بسیاری از الگوهای فرایندی در تکوین تاریخ طبیعی مناطق باشد. در ژئومورفولوژی بیشتر گرایش به این است که با بازناسی هویت مکانی مناطق، الگوهای جدیدی از توسعه شهری در غالب طراحی شبکه‌های خدمات شهری چون آب و فاضلاب، ترافیک و دسترسی در مناطق شهری را تبیین کند. بدینهی است اطلاع از چنین روابطی می‌تواند پتانسیل‌های بالقوه و نحوه تغییرات مناطق را به ما نشان دهد. شواهد اقلیمی، ژئومورفولوژی و اشکال مختلف بوجود آمده در گستره ایران همینطور، تاریخ زمین شناسی و زمین ساختی و بوجود آمدن تمدن‌ها و از بین رفتن آنها در مرکز و کنار دریاچه‌های داخلی گذشته ایران و نیز مطالعات استانی و تاریخی در طول تاریخ ایران زمین همه نشان از این دارد که شرایط اقلیمی به صورت کوتاه و بلند مدت خصوصاً در کواترنر با راه دستخوش تغییر و تحول کلی شده است. با توجه به اینکه در ایران دریاچه‌های قدیمی زیادی وجود داشته است که در حاشیه آن‌ها زندگی و تمدن بشری از سابقه طولانی برخوردار بوده است، شواهد موجود در منطقه حکایت از وجود دریاچه قدمی در محل کنونی شهر اردبیل دارد. دلیل بوجود آمدن دریاچه در این مکان تغییرات اقلیمی دوران کواترنر و تجمع آب به دلیل فرم چاله مانند آن بوده است. این دریاچه باعث بوجود آمدن تمدن باستانی اردبیل در منطقه شده است. به دنبال وقوع تحولات تکتونیکی در منطقه آب دریاچه تخلیه شده و در حال حاضر مناطق عمده سکونتگاهی مانند شهر اردبیل و زمین‌های زراعی اطراف آن در بستر دریاچه توسعه پیدا کرده‌اند. چون هدف اصلی این تحقیق مطالعه و شناخت تحولات تاریخ طبیعی دوران چهارم است پس باقیتی این موضوع را در گروه اهمیت مطالعه دوران چهارم دانست. دوران چهارم در واقع نقش مهمی در الگوهای زیستی مناطق ایفا می‌کند (Bobek.,H., 1963). در واقع اگر بخواهیم پایداری رادر سیستم‌های شهری جستجو کنیم یکی از مولفه‌هایی که در تحقق این مفهوم موثر می‌باشد تحلیل هویت مکانی مناطق است. از این رو در این پژوهش به تحلیل هویت مکانی دشت اردبیل پرداخته شده است. در این میان شناخت تحولات ژئومورفولوژیکی حوضه مورد مطالعه ضروری به نظر می‌رسد. زیرا درک بهتر از حوضه و تحولات این بوقوع پیوسته موجبات شکل‌گیری وضعیت کنونی حوضه را فراهم آورده است. علاوه بر این ما در بهره برداری بهینه، اصولی و صحیح از امکانات محیط طبیعی یاری نموده که در جهت برنامه ریزی آتی نیز سودمند خواهد بود. روش تاریخی یک مت ارزیابی مسائل در چهارچوب تحولات اخیر در صحنه‌های طبیعی است که آشنایی با آن، ویژگی‌ها و ماهیت و هویت مکانی را بر ما معلوم می‌دارد و چون هویت مکانی مشخص گردید، بسیاری از تصمیمات بر اساس چنین هویتی شکل خواهد گرفت و نتیجه چنین تحلیلی دست یابی به نوعی تعادل و پایداری در صحنه طبیعی خواهد بود. در ایران، افرادی چند به بررسی در رابطه با این موضوع پرداخته اند من جمله: باباجمالی (۱۳۸۶) تأثیر لندرم ها بر شکل‌گیری کانون‌های مدنی ایران، حاتمی فرد

شکل ۱: موقعیت منطقه مطالعاتی

(۱۳۸۹) با بررسی تحولات پالئوهیدروروژئومورفولوژی در دشت کوهدهشت، بیرامعلی (۱۳۹۰) در حوضه رودخانه کرج و علی نوری (۱۳۹۰) نیز در حوضه رودخانه کن، بحث هویت مکانی را مطرح کرده و با توجه به تحولات تاریخ طبیعی آنها، هویت مکانی این مناطق را بازناسی کرده‌اند.

منطقه مورد مطالعه، چاله‌ای در استان اردبیل است که شهر اردبیل را در خود جای داده است (شکل ۱). دشت اردبیل، در شمال غرب ایران و در ۳۸ درجه عرض شمالی و ۴۸ درجه طول شرقی قرار دارد. این دشت در جنوب غربی دریای خزر و بین دو رشته کوه "سبلان" و "باغرو" واقع شده است و ارتفاع متوسط آن از سطح دریا ۱۲۶۳ متر می‌باشد.

۲- مواد و روشها:

بطورکلی در این پژوهش ضمن ارائه تحلیلی زمین ریخت شناسانه از چاله اردبیل، سعی بر آن بوده است که با تمسمک به روش تحلیل تاریخی، هویت مکانی این بخش از منطقه بازخوانی شود و این بازخوانی بتواند نگرشی نو در طرح مسائل توسعه شهری در برنامه ریزان بوجود آورد. با تحقیق تجربی و اتکا به عملیات صحرایی و برداشت های زمینی سعی بر آن است، رابطه بین منابع آبی جوی و سطحی و سفره های آب زیرزمینی دشت اردبیل براساس یک نظریه تاریخی تبیین شود. سپس با اتکا به مواریث ژئومورفیک نسبت به بازشناسی تحولات تاریخی دشت اردبیل اقدام گردد. در این مقاله به بررسی هویت مکانی بها داده شده و بررسی آن برای مدیریت و برنامه ریزی مناطق ضروری شمرده شده است.

۳- یافته های پژوهش:

نتایج حاصل از این بررسی ها نشان می دهد که:

- شهر اردبیل بستر دریاچه ای طبیعی است که بواسطه یک رخداد تکتونیکی در اواخر دوره کواترنری در آن پارگی ایجاد و آب آن از بخش شمالگری تخلیه شده است.
- این منطقه در گذشته بسیار نزدیک، جولانگاه سیستمهای بیخ آبی خاصی بوده است که تغذیه کننده اصلی آب دریاچه اردبیل محسوب می شده است.
- با توجه به مطالعه و بررسی های صورت گرفته بر روی تغییرات رطوبتی منطقه بین زمان حاضر و دوران برودتی در فاز پایانی کواترنر تغییر قابل توجهی در میزان رطوبت رخ نداده است و این مطلب با کارهای انجام شده در مناطق دیگر ایران تفاوت فاحش دارد.

۱-۳- شواهد مرتفیک بسته بودن چاله اردبیل در کواترنر

شهر فعلی اردبیل بقایای دریاچه ای بوسعت حدود ۶۶۰ کیلومترمربع است که بیشتر تحت تاثیر یک اتفاق تکتونیکی حیات خود را از دست داده است. ولی همواره هویت زمین بوم شناختی خود را بروز می دهد. آثار بجای مانده از تراس های دریاچه ای در منطقه شاهدی بر این ادعا است که منطقه تا زمان حاضر سه سطح تعادل بر خود دیده است. اولین تراس دریاچه در حدود ارتفاع ۱۴۰۰ متر و تراس دوم در حدود ۱۳۵۰ و تراس سوم در ۱۲۹۰ متری قرار دارد.

۲-۳- آبراهه های مرکزی همگرا

این نوع از آبراهه ها بیانگر تجمع آب در یک نقطه می باشند. همین وضعیت در بسیاری از موارد حول محور یک خط نیز ممکن است به وجود آید. با نگاهی به نقشه آبراهه های چاله اردبیل، درخواهیم یافت که الگوی شبکه آبراهه ای در دشت به صورت نقطه ای همگرا بروز نموده است. در منطقه همگرایی آبراهه ها، به طور چشمگیری از تراکم اندک برخوردار است که این خود بیانگر خط تعادل آب و خشکی و یا به عبارتی خط ساحل قبلي دریاچه بوده است. پس از تخلیه آب دریاچه جریان های آبراهه ای جدیدی شکل گرفته و سرشاخه های جدید پایین تر از حد ساحلی دریاچه بعد از تخلیه دریاچه بوجود آمده اند که این امر نشان دهنده جوان تر بودن آبراهه ها در این قسمت می باشد.

۳-۳- آبراهه های منفرد دوشاخه و نقاط ارتفاعی منفرد

آبراهه های منفرد و دوشاخه در نقشه های توپوگرافی نشان دهنده حد آب دریاچه های قدیمی یا شروع سطح اساس محلی در گذشته دور می باشد. در اینگونه موارد معمولاً در حوالی پایین دست چنین آبراهه هایی، نقاط ارتفاعی منفرد نیز دیده می شود (رامشت، ۱۳۸۵: ۴۲). چنین آبراهه هایی که راس آنها تقریباً یک تراز واحد را نشان می دهد در واقع مرز تراس های قدیمی محسوب می گردند. دریابی این خطوط در منطقه مورد مطالعه براین نکته تاکید می کند که حداقل در فاز پایانی بعد از یخبندان در مرحله ای که بارندگی ها به مراتب بیشتر از حال حاضر بوده است، بسترهای گود و محور ناویدیس ها را پر کرده اند و یک زیرساخت دریاچه ای که امروزه با سطوح مستوی انطباق دارد در چاله اردبیل ایجاد شده است. دریابی آبراهه های منفرد و دوشاخه ای در منطقه مورد مطالعه می تواند از شواهد متقن شناسایی چنین دریاچه های کهن و فروپاشیده باشد. بنابر این در چنین مناطقی که میزان شبیز زمین بسیار آرام می شود به جای ترسیم خطوط تراز، نسبت به دادن رقوم های ارتفاعی منفرد اقدام می شود. این نقاط ارتفاعی منفرد نشانه عملکرد آبهای ساکن یا راکد است. زیرا در بستر آبهای راکد اولاً شبیب های بسیار آرام تکوین می یابد و دوم اینکه رسوبات بسیار ریز دانه خواهد بود (رامشت، ۱۳۸۵: ۷۴). آثار بجای مانده از تراس های دریاچه ای در منطقه شاهدی بر این ادعا است که منطقه تا زمان حاضر سه سطح تعادل بر خود دیده است. اولین تراس دریاچه در حدود ارتفاع ۱۴۰۰ متر و تراس دوم در حدود ۱۳۵۰ و تراس سوم در ۱۲۹۰ متری قرار دارند.

۴-۳- تپه شاهد

وجود تپه شاهدهای کوچک و منفردی که بعضاً در امتداد خطوط سینوسی مشاهده می شود یکی از شواهد عملکرد آبهای راکد می باشد. در صورتیکه فرایند تخریبی آبهای روان ادامه یابد در محل تغییر سطح اساس یعنی بین دو خط تعادل آب پی درپی، تکوین ترازهای سینوسی به چند مдалه شدن آنها ایجاد تپه های شاهد منجر می شود. دریاچه هایی که چندین بار شاهد تغییرات اقلیمی بوده اند چنین ویژگی را از خود نشان می دهند (رامشت، ۱۳۸۵: ۷۴).

۵- تپه های باستانی

وجود تپه های باستانی در بستر و حاشیه اغلب چاله هایی که در دوران بارانی به عنوان دریاچه های پلولیال نمود می یافته اند خود شاهدی بر وجود مدنیت های وابسته به آب این دریاچه ها می باشد. در اکثر این تپه ها شواهدی از خرد سفال و بقایای کوره های سفال پزی بدست آمده است. وجود تپه های باستانی در چاله اردبیل به عنوان محلی برای سکونت که در آنها آثار استخوان و سفالینه هایی به رنگ های مختلف دیده می شود خود دال بر وجود مدنیت تپه ای در این دشت می باشد.

۶- کوره های آجرپزی و سفالگری

وجود آثار کوره های سفالگری و خرد سفال های موجود در تپه های سراسر این دشت گویای وجود ماده اولیه برای تولید سفال بوده است. بدین صورت که به هنگام پایین رفتن آب دریاچه افرادی که در این دشت زندگی می کرده اند با استفاده از رسوبات و گل و لای بستر دریاچه به سفالگری مشغول و بدین طریق اسیاب و لوازم مورد نیاز زندگی خود را تهیه می نموده اند. از دیگر شواهد دریاچه ای بودن منطقه، وجود کوره های آجرپزی به طور عمده در مناطقیکه شبیب کم شده و بر اثر شبیب کم، رسوبات رسی دریاچه ای با ضخامت بیشتری ته نشین شده اند. علت این امر نیز به واسطه وجود ماده اولیه ساخت آجر یعنی خاک رس است که در منطقه و در بستر دریاچه وجود دارد.

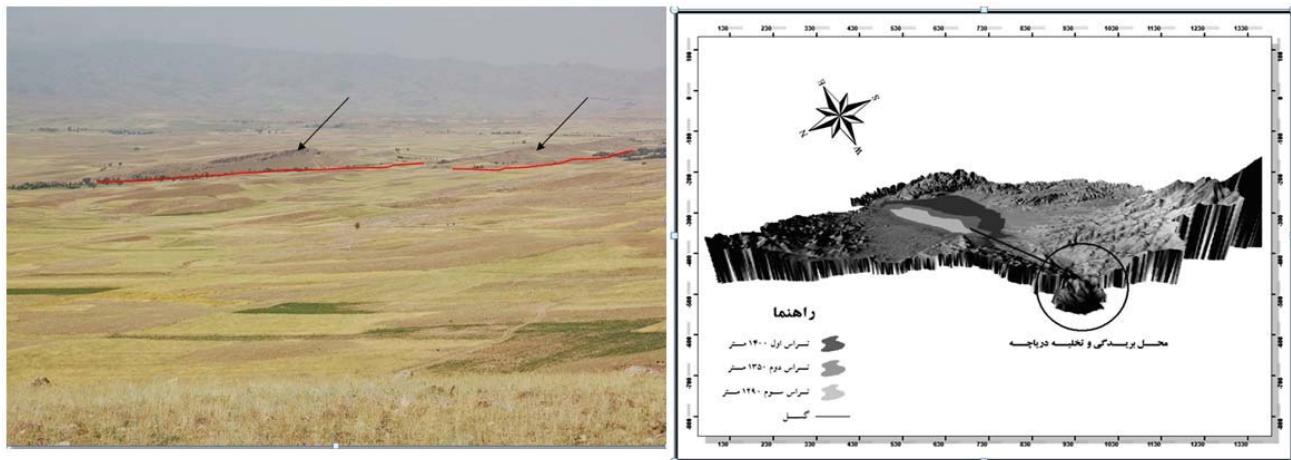
۷- بازسازی دریاچه اردبیل و علت تخلیه آن

با این وجود مطالعاتی که در دشت اردبیل بر روی میزان و نحوه تغییر رطوبت محیطی و مقایسه، میزان بارش در دوره حاکمیت یخچال ها و امروز صورت گرفت، نتایج تفاوت چندانی را در میانگین بارش این دو دوره نشان نمی دهد و میزان آن در حدود ۴۱۰ میلیمتر برآورده است. بنابراین تشکیل دریاچه باستانی اردبیل را نمی توان به افزایش بارش در منطقه نسبت داد بلکه با توجه به موقعیت توپوگرافی منطقه، چاله بسته ای نمود پیدا می کند که به مرور تشکیل دریاچه را در بستر خود به همراه داشته است. براساس مطالعات محققین دیگر عوامل چندی در فروکش کردن آب دریاچه های پلولیال دخیل بوده است؛ که از آن جمله می توان به شکست های تکتونیکی (دشت ازنا)، فرسایش انحلالی (دشت رومشکان) و سرریز آب (پلایای شهرکرد) اشاره نمود. یکی از احتمالات در نظر گرفته شده درمورد تخلیه آب دریاچه اردبیل بحث سرریز بر اثر آخرین فعالیت انفارجاري توده سبلان می باشد. این احتمال را نمی توان پذیرفت زیرا محل ورود مواد جامد آتشفسانی در بخش غربی دریاچه بوده است به عبارت دیگر این بدان مفهوم است که اگر سریزی صورت گرفته باشد احتمال وقوع آن در قسمت شرقی بیشتر بوده است به خاطر شبیب و ارتفاع بسیار کمتر. جابجایی بخشی از حاشیه بستر دریاچه در نزدیکی روستای جبهه دار (شکل ۲) وقوع یک گسل خورددگی و شکستگی تکتونیکی را به خوبی نشان می دهد. بنابراین به استناد مدارک فوق وقوع تخلیه آب دریاچه اردبیل را می توان به یک گسل خورددگی بسیار جوان (که می تواند ناشی از فعالیت های آتشفسانی سبلان بوده باشد) نسبت داد. گسل مذکور تقریباً در نیمه شمالی دشت ایجاد شده و علاوه بر ایجاد جابجایی هایی در کف دریاچه، در قسمت شمال غربی نیز باعث وقوع شکستگی شده و در ادامه تخلیه آب دریاچه در محل همین شکستگی به وقوع پیوسته است (شکل ۳). از نقشه آبراهه های دشت اردبیل، مشخص است که شبکه های زهکشی که به مرکز حرکت می کردن، پس از ایجاد گسل (در جهت شرقی - غربی)، کلیه این آبراهه ها از مرکز منحرف شده و به سمت گسل تغییر مسیر داده اند. وجود آبرکندهای جدید و جوان در اطراف این گسل خود نشان دهنده تغییر سطح اساس آبراهه ها می باشد.

۸- گسترش فضایی سکونتگاه ها

چشم انداز ژئومورفولوژیکی ایران نشان می دهد که پهنه وسیعی از آن مشتمل بر چاله های متعددی است که در دوره های مختلف برودتی و رطوبتی مملو از آب بوده و مهمترین بستر تشکیل مدنیت های ایران را در کنار خود فراهم آورده اند. دریاچه های دوران چهارم در هر سطح و عمقی که بوده باشند به دلیل تامین آب از مهم ترین کانون های تکوین و گسترش مدنیت های اولیه ایران زمین بوده اند. یکی از این دریاچه ها در بستر دیرینه دشت اردبیل شکل گرفته و سبب شکل گیری مدنیت وابسته به تپه در این منطقه شده است که خود به صورت یک هردنگ سیستم عمل نموده و الگو و بستر مناسبی برای گسترش فضایی مراکز جمعیتی منطقه بوده است. به گونه ای که آثار برجای مانده از تپه های باستانی (خرده

سفال‌ها و کوره‌های آجرپزی) حکایت از تمدنی کهن در کنار این دریاچه دارد. بعد از تخلیه دریاچه به طور کلی شرایط زندگی اجتماعی و سیر مدنیت این دشت عوض شده است. در نهایت باید پذیرفت که تبلور هسته‌های مدنی در دشت اردبیل عملًا زمانی امکان پذیر است که وجود منبعی دائمی از آب را برای این دشت متصور باشیم. اکثر سکونتگاه‌های موجود در دشت اردبیل در حاشیه دریاچه مذکور واقع شده‌اند. اگر نظریه دریاچه‌های دوران چهارم بستر تبلور مدنیت در ایران را پذیریم، روش خواهد شد چه از نظر تاریخی و چه از لحاظ برنامه‌ریزی و گسترش فضایی، کانون‌های انسانی از این اصل پیروی نموده‌اند. بدین صورت که تمام شهرها و روستاهای واقع در منطقه به دور دریاچه و بر روی تراس‌های آن گسترش یافته‌اند.

شکل ۲: تصویر جابجایی زمین در محل گسل خوردگی دشت

۴- نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف تبیین تحولات هیدرژئومورفولوژی دیرینه چاله اردبیل و همچنین اثبات وجود دریاچه در بستر کنونی این دشت صورت گرفته است. براساس دلایل فرم شناسی نظری: خطوط منحنی میزان، الگوی شبکه آبراهه‌ای، بقایای آثار باستانی، شواهد هیدرولوژیکی همه، وجود دریاچه در چاله اردبیل اثبات می‌شود. با استناد به این شواهد توپوگرافیک و ریخت شناسی از یک سو و شواهد مدنی موجود در منطقه می‌توان نتیجه گرفت که چاله اردبیل در دوران سرد و مرتبط کواترنر به صورت یک دریاچه بوده است. مطالعات صورت گرفته در منطقه مoid آن است که در دوره‌های پاراگلشیال برخلاف تغییرات رطوبتی گسترده در نواحی مرکزی و غربی ایران تغییرات رطوبتی این منطقه با زمان فعلی تغییرات چندانی را تجربه نکرده است. از این رو تهها در وسعت عملکرد سیستم‌های شکل زایی منطقه آنهم در حوزه دمایی تغییراتی به وجود آمده است. در ادامه بررسی‌ها مشخص شد که دشت اردبیل از یک تغییر ژئومورفیکی شدید طی دوران کواترنر متاثر شده و سبب پارگی دریاچه اردبیل و قوع گسل خوردگی در بخش شمال غرب بوده، نه سریز و تغییرات اقلیمی. از طرفی تاثیری که این تحولات بر توزیع و گسترش کانون‌های مدنی داشته به عنوان یکی دیگر از تاثیرات این پارگی بشمار می‌آید که در این پژوهش بدان پرداخته شده است.

۵- منابع

- [۱] باباجمالی، فرهاد، فرآیندهای شکل زا و نقش آن در شکل گیری کانون‌های مدنی ایران، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، ۱۳۸۶
- [۲] بیرامی، فرشته، کانون‌های یخسار در رودخانه کرج در کواترنر، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه اصفهان، ۱۳۹۰
- [۳] حاتمی فرد، رامین، تحولات پالئو‌هیدرژئومورفولوژی کوهدهشت، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه اصفهان، ۱۳۸۹
- [۴] رامشت، محمد حسین، نقشه‌های ژئومورفولوژی (نمادها و مجازها)، چاپ دوم، انتشارات سمت، تهران، ۱۳۸۵
- [۵] صمدزاده، رسول، نگرشی بر تکامل ژئومورفولوژیکی چاله زمینساختی اردبیل با رویکرد آمایش سرزمین، فصلنامه جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ۱۳۸۹
- [۶] علی نوری، خدیجه، کانون‌های یخسار رودخانه کن در کواترنر، پایان نامه کارشناسی ارشد جغرافیای طبیعی، دانشگاه اصفهان، ۱۳۹۰